

yeniden • • • MiLLî

MUCADELE

MİLLÎ CEPHEYE HAZIRLANAN KOMPLO

24 Şubat 1970

4

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLMİLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

4

Her uzuv ve çalışması için aynı sualleri sormak mümkündür. Bu suallerin de-
ğişmez bir cevabı vardır. Kâinatın küçük-
büyük bütün parçacıklarını hareket ettiren,
canlı varlığın bütün parçacıklarını hareket
halinde tutan Allahın iradesi ve kudreti,
organizmanın o harikulade yaşayışını temin
etmektedir.

Madde ve canlı varlığın tetkikinden çı-
kan neticeleri şöyle özetleyebiliriz: Kai-
natta, birbirine sonsuz yönlerden tesir
eden, en küçük ve en büyük kitlelerin ke-
miyet ve keyfiyet değişikliklerini ve bun-
ların tesirlerini ayarlayan, idare eden, te-
hayyül ötesi bir kudretin iradesi hakimdir.

Madde mekânda yer değiştirirse hare-
ket meydana gelir. Ayrıca madde şekil de-
ğişmelerine de tabi olur. Bunlar sathi de-
ğişmelerdir. Bu tehavüller, değişmelerin
tesirlerini ayarlayan bir kuvvete tabidir. Bu
değişmelere kainatın her noktasında şah-
hid oluruz. Madde devamlı bir hareket ha-
lindedir. Madenin bu değişikliklerinin öte-
sinde, keyfiyet değişiklikleri görülür. Bir
cisim yeni bir ismin unsuru veya enerji
deposu olmaktadır.

Güneş, kendisini teşkil eden maddele-
rin devamlı keyfiyet değişikliklerinin neti-
cesi olarak enerji neşretmektedir. Bu ener-
jinin meydana getirilmesi ve dağıtılması
da akıl ötesi bir hesap ve kudreti icab et-
tirmektedir.

Bir kimyevi değişikliğe, yeni cismi
teşkil eden unsurları bir arada tutan kud-
reti gene kainatın yaratıcısı Allah vermek-
tedir. Bir atomun yapısını teşkil eden son-
suz küçük madde parçacıklarını, sonsuz
sür'atlerine rağmen, ayrılmaz bir madde
halinde tutan gene Allah'ın kudretidir.

Maddeden canlı varlığın çıkması ve
canlı varlığın dokusunun yine maddeye dö-
nümesi için gerekli kudreti veren, kainatı
bütün parçacıklarıyla idare eden, yoktan
vareden Allah'dır.

Canlı varlık nasıl maddeye dönüşü-
yor? Bunu bilmiyoruz. Bir müddet evvel ha-
yat dolu bir varlık, ölümün gelişinden son-
ra, madde haline gelmeye başlar. Organiz-
mayı teşkil eden muhtelif dokular, sırası
ile madde haline gelirler. Her canlı varlık
organizması, bir müddet sonra, tama-
miyle madde haline gelir. Canlı varlıktan
cansız maddeye geçiş nasıl olmaktadır?

Canlı varlığın teşekkülü hakkında da
aynı bilgisizlik içindeyiz. Fakat şurası kat'i-
dir ki, madde canlı varlık haline gelebil-
mek için, yüksek bir enerjiye ve bu enerji-
nin normal şartlar altında kullanılmasına
muhtaçtır. Öyle dikkatli bir enerji kulla-
nılmalıdır ki, madde canlı varlık haline
gelsin, uzuvları en tabii tarzda teşekkül et-
sin. Bu ise, sonsuz bilgili, iradeli ve kâdir
bir kuvveti zaruri olarak gerekli kılar.

Şu halde; maddenin kemiyet ve keyfi-
yet değişmelerinin müşahhas şekilleri
olan; güneşin enerji vermesi, canlı varlık-
nın ölümü, cansız maddenin canlı hale gel-
mesi, organizmanın devamı, maddenin ya-
ni bir maddede unsur haline gelmesi, yağ-
murun yağması, rüzgârın esmesi, elektro-
nun dönmesi, en basitinden en karışığına
kadar bütün hadiseler Allah'ın kudretine
muhtaçtır. Kainatın devamı için gerekli
kudret Allah tarafından verilmektedir.
Maddenin her değişimi için gerekli olan
kudret Allah tarafından verilmektedir.

İNSAN VARLIĞINI TETKİK

İnsanın, maddi ve biyolojik vasıflar
arzedan bir varlık olduğunu, ifade ettik.
Ve bu mevzuda bazı misaller verdik. Mad-
di ve biyolojik varlığımızı ve hareketlerini
fizik, kimya ve biyoloji kanunları ile bir
dereceye kadar izah etmek mümkündür.

İnsan hakkında gerçek bilgi sahibi
olabilmek için, izahsız kalan meseleleri de
kuşatan, bir bilgiye ihtiyaç zaruridir.

Bu meselelerden bazılarını hatırlata-
lım: İstirab veya iradî hareketler esnasın-
da, kaslarda ne gibi değişmeler olduğunu
bilmiyoruz. Bilinen sadece, faaliyet esna-
sında, sinirin uzunluğunca bir elektrik ge-
riliminin yer değiştirdiğinden ibarettir.

Sinir merkezlerinde 12.000.000.000
dan fazla hücre mevcuttur. Bu hücrelerin
her biri liflerle birbirine bağlıdır ve bu
lifler sayesinde bir kaç trilyon kere birbi-
rine bağlanmaktadır. Beynin o harikulade
birliği ve ahengi karşısında sorulacak sual
sudur: Bu sonsuz karışık, mekanizma, işle-
yişi itibariyle mükemmel bir ahengi nasıl
gösterebilmektedir?

Atomlar hücre haline nasıl geçmekte-
dir. Genler karakter haline nasıl gelmek-
tedir. Suurla organizma arasındaki muna-
sebetler nasıl kurulur?

Sualleri çoğaltmak mümkündür.

Bu suallerin teknik ve müşahedeye
dayanan cevapları belki de hiç bir zaman
verilemeyecektir. Fakat insanın vermesi
gerekli aklı, gerçek ve temel cevap daima
aynı kalacaktır.

Eşyanın ve hayatın hadiseleri bilgisi
her şeyi kuşatan, ezeli, ebedi, ve kâdir Al-
lah'ın eserleri olduğunu ilân etmektedir.

Eşya ve canlı maddenin uyduğu ka-
nun, bünyesinin bir zaruretidir. İnsan hak-
kında sahip olunması lâzım gelen bilgi de
böyle bir bilgidir.

İnsan ve cemiyetin bünyesinin zarur-
etleri, bilinirse, insan hakkındaki müşa-
hede eksiklerimiz kaybolur. İnsam bir bü-
tün olarak kavrarız.

Bu bilgi, bütün insanlar ve cemiyetle-
rin yapılarının kendilerini zorladığı kanun-
ların bilgisi olacaktır.

İnsanın maddi ve biyolojik varlığı ya-
mında, asıl olarak bir ideolojik yapısı da
vardır. İmân, akıl, hisler ve hareketler bu
yapının tezahürüdürler.

Biyolojik ve maddi varlığımız ise, ide-
olojik yapımızın ifade vasıtaları ve mevzu-
ları olur.

İnsanın ideolojik yapısı kendini iman,
akıl ve hisler tarzında ortaya çıkarır. İman,
ferdin tereddütsüz kabul ettiği ve mutlak
hak olduğuna inandığı akideye ideolojik
yapının bağlanmasıdır. İman, tereddüt ve
şüphe taşımayan bağlanıştır. İdeolojik ve
tabii varlığımız, imanın prensiplerinin de-
ğişik ölçülerde tesiri altındadır.

İman ideolojik varlığımızın akideyi
(doktrini) tasdikidir. Bu tasdik noktasına
varabilmek için bütün ideolojik yapı ve ta-
bii varlığımız müştereken çalışır.

Tabii varlığımızın dış dünyaya açılan
pencereleri görünen alemi müşahade eder.
Beş duygu vasıtası kainatı, kainattaki
âhenkli hareketi görür ve idrak eder. Bu
hususla görme işitme, koklama, tatma ve
dokunma duygularımız fonksiyonlarını ifa
ederler.

Bunlara ilâveten, aklımız, idrak edi-
len alemi ve onun âhenkli hareketliliğini
düşünür. Ve bu sonsuz hareketlilik içinde-
ki âhengin, ancak ilmi her şeyi kaplayan
ve kudreti her şeye yeten bir yaratıcının
eseri olduğunu idrak eder. Bu noktaya va-
rışta bir tek hücrelinin, yahut bir sineğin,
veya bir insanın, yahut bir yıldızın düşün-
celere mevzu olmasında fark yoktur. Ye-
ter ki, kainatın bütün kısımlarını irade ve
kudreti ile yaratan, idare eden ve yok ede-
cek olan Allah inancına varılsın.

İnsanın ideolojik yapısının en yüksek
tezahürü olan iman, tabii ve ideolojik ya-
pının müşterek çalışması neticesinde do-
ğar. Bu çalışmanın neticesinde ya, vehim
yahut iman filizlenir.

Şu halde inanç; ya vehim, veya hak'ka
dayanır. Yaratma kudretini, yaratılmaya
muhtaç olan, madde, ide, irade, zeka, ha-
reket v.s. gibi mefhumlarda görmeye baş-
layınca bir vehme saplanan ideolojik yapı,
bu yanlış değerlendirmeye bağlanarak,
zan mahsulü fikirlerin ve hislerin kayna-
ğı haline gelir.

Akl ve hislerimiz (ideolojinin) ideolo-
jik yapı muhtevasının tesirlerine tabidir.
İdeolojik yapının baş muhtevası olan iman,
kâinat ve hayat hakkında bir fikir verir.
Bu düşünce, ferdin düşüncelerinin kayna-
ğı olur. Değerlendirmeler, akidenin mah-
sulü olan, fikre göre yapılır.

(Devamı var)

Millî mücadelelerimiz ve parlamentarizm

Birkaç aydan beri A.P. de su yüzüne çıkan buhran, siyasî hayatımızı derin surette tesir altına alacak gibidir. A.P. teşkilâtında mason idarecilerin girişecekleri operasyonun neticeleri, A. P. yi erimeye ve çökmeye mahkum bir varlık haline getirecektir. Partiden vuku bulacak ihraçlar neticesinde hem parti teşkilâtı kademelerinde, hem de halk kitlesinde A.P. ye karşı duyulan sempati gittikçe azalacaktır. Ve bu azalma bu günden başlamış bulunmaktadır. Bu şartlar altında Haziranda yapılması kati gibi gözükten parlamento seçimlerinin neticeleri tahmin edilebilir. İktidara tek başına bir parti gelemeyecektir. Ve bir koalisyon zarurî olacaktır.

Ancak A.P. den kopan reylerin avlanması düşüncesi, sağcı partiler arasında bir rekabete yol açabilir. Rekabetin zararlı neticelerinden korunmak için sağcı partilerin unutmamaları gerekli esaslar vardır. Bu esaslar çiğnendiği anda millî mücadele, menfaat kavgasına dönüşür. Ve hedefinden uzaklaşır.

Millî Mücadelemizin hedefi, beynelmilel Yahudiliğin ve ortaklarının devlet ve millet hayatındaki tahakkümünü yıkmak, emperyalizme son vermek olmalıdır. Hedef açık olarak beyan edilmeden, halkın mücadeleye iştiraki mümkün değildir. Atalarımızın şerefli hayatına layık bir yaşayışı hâkim kılmanın yolu; milletimizi iktisadî, siyasî, içtimai, ahlâkî ve fikrî bir esaretin içine iten, Yahudi emperyalizmini ve yuvalandığı gayri millî, gayri insani Judeo-Grek menşeli kapitalist sistemi demokratik yollarla tasfiye olmalıdır.

Hedefi iyice beliren Millî Mücadelenin zafer şartı ise; ehliyetli bir kadronun halkı uyarması, teşkilâtlanması ve mücadeleye sevk etmesinden ibarettir. Halkın büyük ekseriyetini mücadeleye sevk edemeyen bir kadro liyakatsizdir.

Parlamento ve parlamento çalışmaları ise; halkın uyandırılması, aydınlatılması, teşkilâtlandırılması ve mücadeleye sevk için ihmal edilmez çalışma şekilleridir. Ancak parlamento çalışmalarının ehemmiyetini ne küçümsemek ne de mübalağa etmek doğru değildir.

Mücadelenin tümünü parlamento çalışmalarından ibaret zannetmek ne kadar zararlı ise, mücadelede parlamento çalışmalarından istifadeyi reddetmek de en azından o kadar zararlıdır. Millî Mücadelemizde şu an beliren yanlışlık, bütün mücadeleyi parti çalışması zannetmek ve parti çalışmasını da parlamento mücadelesine inhisar ettirmek gibi zararlı anlayışlara sebep olmaktadır.

Parlamentolar, başlangıçta monarşilerde Kralların iktidarını halk veya halkın bir kısmı nâmına tahdide yarayan müzakere meclislerinden ibaret idiler. Şimdi parlamentolar müzakere ve karar meclislerinden ibarettirler. Hukuken devlet namına karar alma yetkileri vardır. Millî hakimiyet doktrininin en güçlü olduğu devirlerde bile daima karar organı oldular ve sivil kaldılar. Bugün ise millî hakimiyet cereyanları eski hakimiyetini kaybetmiş bulunmaktadır. Parlamentolar zamanımızda teşrî vazifesini yapmaktadırlar. İcra ve kaza işleri meclisin dışındaki makamlarca görülmektedir. Demek ki zamanımızda parlamento yanında, bir baskı grubu olarak, yahut da devlet organı olarak beliren müesseseler yer almaktadır. Parlamento, hükümet, adliye, maliye, sendikalar, basın ve ordu zamanımızda iktidarın gerçek sahipleri olarak ayakta dururlar. İyice hatırlanmalıdır ki, düşman sadece parlamentoda savaşmamaktadır. Bütün devlet kademelerinde çarpışmaktadır.

Parlamentonun devlet içindeki yeri iyice belirtildiğine göre; sadece parlamentoda rey ekseriyetini ele geçirmeyi hedef alan bir mücadelenin ne kadar kısır bir mücadele olduğu ilk bakışta anlaşılır. Siyasî tarih parlamento ekseriyetinin tek başına ele alındığı takdirde hiç kıymeti

olmadığını göstermektedir. Ne yazık ki Türkiye'de bir kısım sözde sağcı politikacılar parlamentoda ekseriyet elde edebilmek, yahut sadece parlamentoya girebilmek için doktrin ve metodlarından feragat etmektedirler.

Bu mahzuru hatırladığımız göre, Millî Mücadelemizde parlamento çalışmalarının yerini kolaylıkla tayin edebiliriz. Parlamentolar, halkın uyandırılması, aydınlatılması, teşkilâtlanması ve mücadeleye sevk için bir kürsü olarak kullanılmalıdır. Millî Mücadelemizde parlamentonun yeri bundan başkası olamaz. Zira parlamentoda elde edilen ekseriyet ne olurda olsun, gayri millî Judeo-Grek menşeli kapitalist sistem mevcut olduğu sürece alınan kararlar milleti buhrandan kurtarma hususunda hiç bir mânâ ifade etmez.

Parlamento mücadelesini haklı bir doktrin, doğru bir metod ve üstün bir strateji ile yönetmeyen ve bütün mücadele şekillerinin organik bütünlüğü içinde uygun yerine oturtamayanlar, elleriyle mağlubiyetin tohumlarını ekmektedirler. Zira parlamento mücadelesi, beynelmilel Yahudilikle yapılması gerekli doktrin, fikir ve kuvvet mücadelesinin bir sekline tekabül eder. Parlamento mücadelesini, Millî Mücadelede tek başına her derdi halleden bir âlet sananlar ancak ahmaklar olabilir.

Parlamento ekseriyetlerinin organize güçler ve ekseriyetle askerî güçler tarafından alışı edildiklerini hatırlarsak, parlamento mücadelesinin ancak doktrin, fikir ve kuvvet mücadelesinde zarurî, fakat mahdud bir yer işgal ettiğini unutulmayacak şekilde öğrenmiş oluruz. Bir parlamento ekseriyetinin cazibesine kapılarak, halka masal anlata anlata bitiremeyenler, hareketlerinin Millî Mücadeleye ne dereceye kadar faydalı olduğunu düşünmelidirler.

Millî Mücadelemizde başarılı bir parlamento mücadelesinin verilebilmesi; sadece parlamentonun ve parlamentonun Millî Mücadele içindeki yerinin isabetle seçilmesi ile mümkün değildir. Aynı zamanda parlamentonun mücadelesinin üstün bir stratejiye göre yönetilmesi gereklidir. Mücadelemizin ilk hedefleri ve sloganları; ancak doğru ve üstün bir strateji incelemesinin mahsulü olmalıdır. Strateji, bilindiği gibi, kuvvetlerin karşılıklı muhasebesine dayanır. Bir toplumda mevcut ana kuvvetlerin, karşılıklı tahliline dayanmaksızın ortaya atılan her şiar sahte, her slogan bozgun sebebidir.

Millî Mücadelemizde bir mücadele şekli olan parlamento mücadelesi, asıl itibarıyla Millî Mücadelemizin stratejisine uygun olmalıdır. Türkiye'de ise Millî Mücadelemizin stratejisi çizilirken ihmal edilmesi hıyanetle müsavi bir güç vardır; silâhlı kuvvetler...

Klasik anlayışa göre, ordu siyasetle uğraşmaz. Ancak bu mümkün olamamaktadır. Ordu bir harp vasıtası olarak politika tarafından sevk ve idare edilir. Bu, Clausewitz'den beri tatbikine çalışılan bir prensiptir. Ludendorff ise, politikanın, uzantısı olduğunu beyan eder. Bu nazariye göre ise; ordu politikayı sevk etmelidir. Son iki nazariye ordu ve politika arasında kat'i bir münasebet kurmaktadır.

Türk ordusu millî bir mücadeleyi mason kozmopolitizmi ve komünist anti-militarizmi karşısında candan alkışlayacaktır. Milliyetçi, vatansever ve İslâma saygılı Türk ordusu, kelimenin gerçek manasında millî olan bir mücadelede en büyük destek olacaktır. Türk ordusunun bu hususiyetlerini unutup, milletimizin mücadelesine düşman bir tavır takınmasına imkân verecek davranışta bulunanlar doğrudan doğruya millete ihanet ediyorlar demektir.

Kim parlamentoda bir sandalye kazanmak için, Türk Ordusunu mücadelenin aleyhinde tavır takınmaya zorlayan davranışta bulunuyorsa, hıyanete yuvarlanan uçurumun başındadır.

AYKUT EDİBALI

Yeniden Millî

MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı, haftalık, siyasî MİLLÎ DAVÂ MECMUASI

CİLT: 1 — SAYI: 4

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira

3 Aylık: 18 Lira.

YIKILMAK İSTENEN A.P. DEĞİL MİLLETİN ÜMİDİDİR

Mecmuamızın neşir hayatına atılışından bu yana, iç politika gelişmeleri hakkında yaptığımız tahminler, ne yazık ki, gerçekleşmiş vaziyettedir. Hatırlanacağı gibi «Yeniden Milli Mücadele»nin 1. sayısında Jacob Javits'in Türkiye'ye gelişinin gizli sebepleri üzerinde durarak Türkiye'yi büyük buhranlı günlerin beklediğini ve muhtemelen bir koalisyonun gerçekleşeceğini belirtmiştik. Türkiye siyasi buhranının şimdilik iki neticesinden biri olan koalisyon, beynelmilel Yahudi tasallutunun siyasi görünaşünden ibaret olacaktı. Böyle bir neticeyi bizzat AP yöneticileri de arzuladıklarını ihsas etmektedirler. Şu halde AP'nin yıkılışını gerektirecek bir açık veya gizli koalisyon neden ve niçin gerekli olsun?

AP İÇİNDE DÖNEN DOLABIN ESRARI

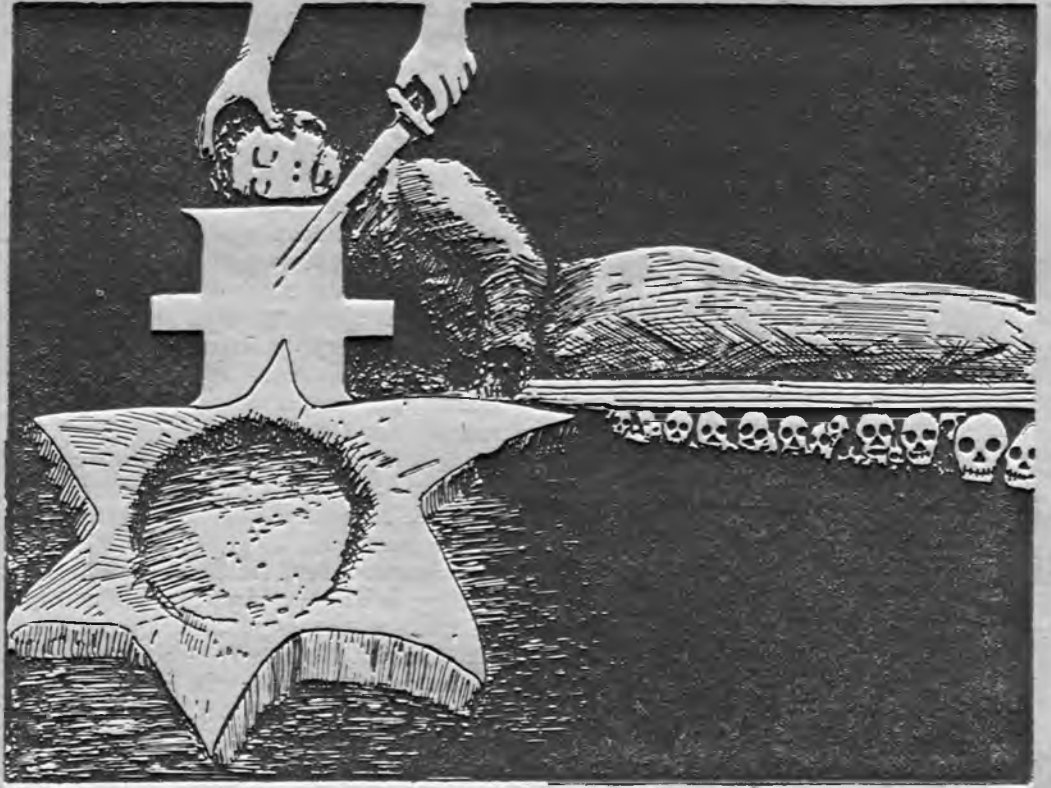
AP bünyesi içindeki bu çarpışma ve neticeleri, AP'nin şimdiye kadar geçirdiği sarsıntılardan keyfiyet bakımından olmasa bile kemiyet yönünden çok, hem de pek çok farklıdır. Acaba ihracıları düşünülen 41 kişi, bütün oylaması esnasında muhalif partilerle birleşircesine, aleyhte oy kullandıkları için, siyasi ahlâka (!) aykırı davranmamışlar mıdır? Parti içinde muhalefet mümkün müdür? Olabilir mi? Bilgiç grubunun muhalefet edası makul mudur? Bilgiç AP içinde Süleyman Demirel karşısında alternatif olabilir mi? Gibi sualler, temel meseleden uzaklaştırıcı suallerdir. AP'nin, siyasi hayatımızın kapıldığı ve millî cephemiz için son derece tehlikeli neticeler getirecek bu buhranını, doğru olarak tahlil etmemiz gerekir. Bu meselede temel sorudur; AP şimdiki pozisyonu itibarıyla ve yöneticileri zaviyesinden, kendisini iktidara getiren halka sırt çevirmiş midir, çevirmemiş midir? Yahut, beynelmilel Yahudiliğin siyasi teşkilâtı ağı masonluk AP'yi halktan ayırmış ve halka ihanete sürüklemiş midir, değil midir? Eğer durum bir «halka ihanet» derecesine düşmüşse niçin ve nasıl? Cevaplandırılması gereken sualler bunlardır.

DÜNYA POLİTİKASI VE TÜRKİYE'NİN POLİTİKASI HANGİ GÜÇLERİN TESİRİNDEDİR?

İki asırdan beri Türkiye, değişik siyasi sistemleri bir gömlek değiştirir gibi değiştirmiş bulunmaktadır. Mutlak Monarşi'den, Meşrûti Monarşi'ye, oradan Cumhuriyete intikâl ederken siyasi ve iktisadî sistemlerde de değişimler oluyordu. Türkiye Tek Parti idaresinden, şekli bir demokrasi'ye II. Cihan Harbinin zelzeleleri arasında geçmeye mecbur oluyor. İki yüz seneden beri siyasi ve iktisadî sistem değişiklikleri millî bünyede vücuda gelmiş inkılapların, değişmelerin ve isteklerin ifadesi ve in'ikası olan, ilmi araştırma zeminine oturtulmuş bir iç hareket halinde değil, daima, bir dış muharrikin tesiriyle vücut buluvermiş, millet ideolojik yapısı ile tezat halin-

Roteryen'lerin toplantısına dikkat!.. İki asırdan beri Türkiye'nin en hayati meseleleri böyle beynelmilel toplantılarda karara bağlanmıştır. Beynelmîlel Yahudiliğin Türkiye'de çevirdiği dolapları iyice bilelim.

Beynelmîle Yahudiliğin hayali budur!
Millet evladı,
Kurban edilmek istenen sensin. Unutma!..

deki sistemlerin kopyasından ileriye gidememiş tir.

Tanzimat hareketi adı ile bildiğimiz ve Mustafa Reşit Paşa'nın şahsında beliren bu hareket, Mustafa Reşit Paşa'nın loca arkadaşları Palmerston ve telkinleri gün ışığına çıkarılmadıkça bilinemez ve anlaşılamaz.

Sir Henry Elliot, Edward Grey de bilinmedikçe İngiliz masonluğunun fikir babalığını yaptığı ve pek çok samimi, fakat gafil vatanperverin katıldığı hareketin manası kavranamaz.

Bu ifade edilenler, siyasi sistemlerin ve değişikliklerin, ideolojik kuvvetler arasında çarpışma ve anlaşmaların neticesi olduğu gerçeğini bilenler için son derece manidardır. Ve bize yaptırılan reform teşebbüslerinin, sonradan nelere mal olduğunu öğrenmek için kâfi bilgi kaynağı teşkil edecek hakikatlerdendir.

Beşeri hâdiselerin bu kanunu II. Cihan harbi sonunda hükmünü icra etti. Ve Türkiye'de demokrasi kuruldu.

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ VE BUNU TEMİN EDEN İKİ PAZARLIK...

II. Cihan harbi milyonlarca insanın ölüşü üstünde yükselen yeni bir dünyanın kuruluşuna sebep oluyordu. Beynelmîlel Yahudilik kaybettiğini fazlasıyla kazanmış, Amerikan Tomsonlarını ve Rus tüfeklerini azamî ölçüde kendi menfaatleri için kullanmış düşmanı Nazi devletini yıkmış, devlet adamlarını hunharca katletmiş, Alman ırkını imhaya yönelmiş bulunuyordu. Avrupa; Amerikan ve Rus askerlerinin çözümlerinin altında idi. Beynelmîlel Yahudilik bu iki dev güç arasında ancak kendisinin kullanabileceği bir muvazene kurmak gayesi ile dünyayı paylaştırdı. Meşhur Yalta antlaşması ile Çin, Doğu Avrupa Rus nüfuz bölgesine dahil kabul edilirken, Türkiye, Yunanistan vs. Amerikan nüfuz bölgesine ait olarak kabul edildi.

Türkiye'nin Amerikan nüfuz bölgesine aidiyetinin kabulü, II. Cihan Harbi boyunca mütteliklerin menfaatine de uygun olarak kapalı bir muvazene oyunu, Nazi esaslarının harfiyyen kopya edildiği parti idaresinin hayatiyetini devam ettirme imkânlarını ortadan kaldırmıştı. Totaliter sistemleri can düşmanı bilen ve diktatörünün bütün çeşitlerine karşı tiksinti duyan Amerikan halk efkârını ikna etmenin yolu, Türkiye'de şekli bir demokrasi kurmaktan başkası ola-

mazdı. Bu da yapıldı. Türkiye'de güdümlü bir demokrasi kuruldu. Sözde halkın reyini alan ve fakat halka buhranının sebebi ve buhranının tasfiyesi yolu hakkında hiç bir imada bulunmadıktan başka, millî ideallerin demokratik teşkilatlanmasına mani olan sahte bir demokrasi tezgâhlandı.

PAZARLIĞIN İĞRENC MANASI

Bu demokrasinin patronları da, yine eski şef devrinin patronları olacaktı. Tek parti devrinde milleti soyan, dinine, ahlâkına küfreden, hâp vurguncusu dejenarasyonu en son noktaya çıkan partili zenginler ve kuyruslarına yapıştıkları Yahudilik, bu demokrasinin de patronu olmaya hazırlanıyordu.

Nihayet Totaliter Devlet mekanizmasının iki mahir kurdu, güdümlü bir demokrasi kuruluşuna temel teşkil eden bir protokol imzaladılar. İnönü, Celal Bayar protokolü... Anlaşmanın temel maddelerinden birisi «İrticaa taviz yok» cümlesi ile bitiyordu. İktidar ancak İnönü ve Celal Bayar düşüncesi ve taassubunda olan gruplar arasında paylaşılmalıydı. Aradan bir başka kimsenin fırlamasına müsaade edilmemeliydi. Türkiye'nin siyasi kaderi üzerinde bu derece tesirli bir anlaşmanın, hükümden düştüğü kabul edilebilir mi? Elbette ki hayır. Bu anlaşma tıpkı Yalta gizli konferansı gibi hâlâ yaşamakta olmalıdır. Bu anlaşmanın Türk siyasi hayatına uzanan iğrenç bir anlayışı ifade ettiği unutulmamalıdır. Bu mânâ şudur; İktidar bu milletin evlatlarına bırakılmamalıdır. İktidar Yahudiliğin kontrolünde veya kontrol edilmeye müsait kadrolarına verilmelidir... İşte beynelmîlel kuvvetlerin Türkiye politikası bu mânâda gizlidir. Bu mânâ, Türkiye'de cereyan eden bütün politik mücadelelerin ifşa ettiği bir hakikattir. Serbest fırka denemesi, DP denemesi ve nihayet AP denemesi; beynelmîlel Yahudiliğin ve ortaklarının Türkiye'de halkın ve halkın kendi öz kadrolarının iş başına gelmemesi için azamî dikkatin gösterdiğini adetâ haykırır.

Dünya - Türkiye politik gerçeğini kısaca hülasa etmek gerekirse, 200 seneden beri devam eden saltanat -bâzı istisnalarıyla- mason saltanatından ibarettir. Çarpışan güçler ise içinde yüzükleri kavgaya denizinde, kim için, nasıl ve neden mücadele ettiklerini çoğu kere bilmemektedirler.

1960'DAN SONRA TÜRKİYE

1950'de meydana gelen «ekil iktidar değişikliği, 1957'lerde hissi bir tarzda millîliğe kayma istidadı gösteriyordu. Üç sene zarfında yıpratılan DP. iktidarı, askerî bir darbe ile 1960'da yıkılıyor. Gerçekte D.P. nin yıkılışı, İnönü - Celal Bayar protokolüne dayalı bir muvazaa partisinin gittikçe büyük hatalarına rağmen yerli ve millî bir renge bürünmeye başladığı devreye rastlar. Ve bütün iktidarın işlediği suçların (!) mesulü olarak, üç mason olmayan şahsın seçilişi de dikkat çekicidir. 1960 darbesi yapıldığı gün örfî idare devam etmektedir. Ve örfî idare yasakları içinde «toplantı hürriyetini» kısıtlayan emirler başta gelmektedir. Ne var ki dünya Masonları'nın mühim toplantılarından birisi İstanbul otellerinden birinde o zamanki örfî idare kumandanının izni ile yapılır

Askerî idare yerini yavaş yavaş sivil idareye devreder. Bu arada partiler kurulur. Yeni yapılan Anayasa, sosyalizme açık olduğu hakkında kanaat uyandıracak bir Anayasadır.

HALKIN DEMOKRATİK YOLLARLA İKTİDARA GELMESİNE MANİ OLUNMUŞTUR

İslâm memleketlerinde tatbik edilen demokrasi, beynelmilel Yahudilik ve batı dünyası için mühim bir problemdir. Zira halkın, halk tarafından idaresi demek olan demokrasi, millîliğin ve İslâmın hakimiyetini tazammun etmektedir. 1950-1960 yılları arasındaki demokrasi tatbikatı beynelmilel Yahudiliğin âleti kozmopolit basını ve sözde münevverleri tedirgin ediyordu. «Cahil köylü ile bir profesörün reyî aynı değerdedir» diyorlar. Seçime iştirak için tahsil şartını ortaya atıyorlardı. Bütün bunlar bir tek kuşku: kendi evlatlarını meclise sevk ederek, bizzat iktidara gelsin? İşte Türkiye'yi soyup soğana çeviren millet düşmanlarının korkusu bu idi. Bu maksatla halkın reyî ile teşekkül eden ve millî iradenin tecelli ettiği yer olarak bilinen meclisin üstüne bir kudret koydular; Anayasa Mahkemesi... Prensip itibariyle mecliste toplanması gerekli bütün selâhiyetler tahdit edildi. Böylece meclis yolu ile halkın iktidara sahip olmak imkânı yok edilmiş oluyordu. Sonra, yaptıkları seçim kanunu ile hiç bir partinin tek başına iktidara gelmesine mani olacak bütün tedbirler alındı.

Halkın uyanışı dursun diye, bir de TİP adlı, komünist maske teşkilâtı kurduruldu. Halkı çıkmaz yollara sevkeden partiler arasına, kardeş kavgasını en insafsızca tatbik edecek olan bu parti de katıldı. **HALKIN REYLERİNİ KANALİZE ETMEK ÜZERE KURULMASINA MÜSAADE EDİLEN A.P. HALKI ÇEVRESİNDE TOPLUYOR**

1960 dan sonra yapılan seçimlerde A.P. tah-

minlerin üstünde rey aldı. A.P., D.P. nin mirasına en sadık parti olduğu intibahını uyandırdı. Ancak Y.T.P. nin ve C.K.M.P. nin varlığı, D.P. nin eski reylerini bu üç parti arasında bölünmeye zorladı. Her şeye rağmen A.P., C.H.P. karşısında bulunan kitlelerin temsilcisi oluyor ve bu sıfatla seçilme şansını elde etmiş bulunuyordu.

Seçilme şansı yüksek olan ve halkın yöneldiği bir parti başsız ve kontrolsüz bırakılamazdı. Bu maksatla daha evvel belirttiğimiz gibi Süleyman Demirel, partinin başına geçirildi. Partinin millîliğini koruma ve mason kontrolüne düşürmemek için, şuurlu bir kadroya ihtiyaç vardı. Ne yazık ki bu, A.P. de yoktu. Vatansever ve his itibariyle temiz olmak; asırlık politika gelenekleri olan, beynelmilel kuvvetlerle mücadelede zaferi temine yetmez.

İşte bugün kavgalar halinde devam eden A. P. içindeki buhranın tohumları, Süleyman Demirel'in genel başkan seçilmesi ile birlikte atılmış oluyordu. Bir taraftan bir mason A.P. nin başına geçirilirken, diğer yandan komünizmin serbestçe teşkilatlanması imkân dahilinde giriyordu.

KOMÜNİZME KARŞI HALKIN GÜCÜ

Komünizm tahribatına devam ederken, halkın, mevcut sistemin jandarması olarak kalmak şartıyla, komünizme karşı mücadelesine göz yumuluyordu. Halk ise T.İ.P. maskesi arkasına saklanan hainlere karşı, din, devlet ve mülkünü müdafaa mecburiyetinde idi. Böylece masonluk kendi kontrolünde bir halk hareketi geliştirme gayretine düştü. Bunda, bir dereceye kadar muvaffak oldu. Ancak halkın gittikçe şuurlanması na mani olmadı.

Komünizmle mücadele edenler, komünizmin beynelmilel Yahudiliğin ideolojik bir saldırı hareketi olduğunu anlamakta gecikmediler. Komünizme karşı çıkan halk, buhranın, gizli esaretinin sebeplerini daha yakından görmeğe başladı.

KOZMOPOLİT BASINA VE İHTİLAL TEHDİTLERİNE KARŞI DEMİREL'İN ÇIKIŞLARI

Muhafazakâr halk kitlelerinin partisi olan A.P. yi kontrol etmekle vazifeli bulunan Süleyman Demirel, halkın temayülleri ile organize kuvvetlerin düşüncelerine aynı anda cevap vermeğe mecbur bulunmakta idi.

Halkın temayüllerine cevap vermek üzere Süleyman Demirel laik kafalı, batılı bir devlet adamının verebileceğinin çok ötesinde tavizler vermeye başladı. A.P. nin başına geçirilişi bir skandal olan Süleyman Demirel halkın dinî hislerini zaman zaman tahrikten çekinmemiştir. A. P. nin başına getirilmesi sırasında, kongrede «her sabah evlerinde Kur'an okunduğu»nu beyan etmesi en ufak antipati meydana getirmiyordu.

Süleyman Demirel bu tarihten itibaren halka ve inançlarına bağlı gibi görünmesini bilmiştir. Nitekim, 23 yıl evveline geleliye kadar Bayram gazetesinde çıkan ve kozmopolit basında «Bayram Vaazı» diye adlandırılan yazılar, Süleyman Demirel'in kendi öz yazılarıdır.

Gene Süleyman Demirel darbe söylentileri ve komünist hareketleri karşısında hemen hemen daima halkın yanında olmayı tercih etmiştir. Bu arada İnönü ile irtica meselesi üzerinde münakaşalar yapmış, Türkiye'de irtica hayal olduğunu ifade etmiştir. Fransa'da ordunun darbesini önleyen, silahlı halk hareketlerini darbe söylentilerinin dolaştığı günlerde ifade etmiştir. Süleyman Demirel, millî iradeden üstün bir irade tanımadığını sık sık beyan ederek, şahıs ve zümre diktasına karşı çıkmıştır. Dikkat edilecek olursa, yukarıda sıralanan ve Süleyman Demirel tarafından beyan edilen fikirler az veya çok sağın kanaatlerini aksettirmektedir. Ve yukarıdaki sözlerin söylenmesi halka ihanet etmeme ve cibesinin asgarî şartını teşkil eder.

Bu şartlar altında halk gittikçe şuurlanmakta, millî cephe gün geçtikçe uyanmakta idi. Türkiye'de uyanmağa, şuurlanmağa ve teşkilatlanmaya başlayan millî cephe istikbalin Türkiye-sinde, bütün gayr-ı millî kuvvetleri tasfiye edecek güç olarak birikiyordu. Türkiye'de şirretliğini artıran komünist hareketler karşısında, halk düşmanını görüyor ve kat'î bir mücadeleye hazırlanıyordu.

Halbuki mason saltanatı, bir azınlık diktasını menfaatinin icabı bilmekte idi. 1960 dan beri alınan tedbirler, devlet mekanizması ile halkın arasına görünmez manialar dikmek şeklinde tecelli etti. Devlet binasını kontrol altına alma savaşında masonluk, halkın gücünü anayasa dışına itmiş oluyordu.

MASONLUK NASIL BİR İKTİDAR İSTİYOR?

İşte A.P. nin bilerek veya bilmeyerek güçlü ve millî bir halk hareketinin gelişmesine yardım etmekte oluşu, beynelmilel masonluğun politikasına tam manasiyle aykırı düşüyordu.

Mason iktidarını sarsmağa ve sonra yoketmeye yönelen halk hareketine karşı masonluk tedbir almalıydı. Bu, halkın reyî ile işbaşına gelmiş ve halkın isteklerine bağlı bir iktidar değil, halka rağmen mason diktasının iğrenç yolunu ısrarla takip edecek bir iktidar olmalıydı. Bu tarife uygun iki iktidar şekli düşünülebilirdi. Ya bir A.P. — C.H.P. koalisyonu veya bir askerî sıfatlı diktatörlük. Bir koalisyon kabinesinde halkın en haklı istekleri reddedilebilir ve bu red, koalisyon hükümetlerinin bünyesi ile mazur gösterilebilir. Aynı durum bir askerî diktatörlük için de bahis konusudur. Ancak bu iki şekilden birisinin tercihi dikkat isteyen bir iştir. Bir buçuk aydan beri Türkiye'ye gelen davetsiz misafirler, bu nabız yoklama işine ısrarla devam etmektedirler.

SÜLEYMAN DEMİREL SADETTİN BİLGİCİ HİZBİNİ DEĞİL KENDİNİ İNKÂRA DÜŞMÜŞTÜR

Yukarıda belirtildiği gibi Süleyman Demirel, halka bağlı bir politika anlayışının sözcülüğünü yapmıştı. Ancak Konya, Taksim ve Kayseri hadiseleri vesile edilerek A.P. iktidarına karşı açılan savaş Süleyman Demirel'i bir tercih yapmaya zorladı. Beynelmilel masonluk, uyanma istidadı gösteren halk karşısında ajanlarından, bu halk hareketini söndürmelerini ve ezmelerini istiyordu. Bir müddet önce Hahamlar kongresi, Cevdet Sunay'dan Türkiye'de yükselen anti siyonist nefrete mani olmasını isterken J. Chronicle Türkiye'de kuvvetlenen anti komünist, anti emperyalist ve anti siyonist harekete kovalar dolusu çamur atıyordu.

İş bununla bitmiyor, maskeleri değişik fakat gayeleri aynı olan Yahudi ajanları millî uyanışı durdurmak için çalınmadık kapı bırakmıyorlardı. Nihayet beklenen gerçekleşti. Ve her sabah evlerinde Kur'an okunan (!), millî iradeye inanan (!), halkın samimî dinî kanaatlerinin hiç bir zaman irtica olmadığını beyan eden Demirel, bugün 3 sene evvelki fikirlerini inkâr ediyor. İnönü ile hemhal ve hemfikir olarak icrayı faaliyet ediyor. Partinin hizmetkârlığını yapmış, namuslu bütün partilileri tasfiyeye yöneliyor. Bu haliyle Demirel, başlangıçtan beri müdafaa ettiği fikirlerin değil, endişelerin ve hesapların adamı olduğunu gösteriyor. Demirel bizzat, eğer inanıyor idiyse, kendi fikirlerini ve kader birliği ettiği arkadaşlarını inkâr etmiştir.

(Devamı 14. sayfada)

Beynelmilel Yahudiliğin, milletleri içten yıkma taktiği hortluyor! Bir iç savaş sloganı olan irtica, yıldız hadiselerinden sonra, A.P.'nin buhranının iyice belirdiği şu günlerde; kullanılmaktadır. Şişirilen irtica balonu bir gün sönecek ve kardeş kavgasını ateşleyenler kahrolacaklardır.

Beynelmilel Yahudiliğin Ajanı Türkiye'de Ne Arıyor?

Beynelmilel Yahudiliğin Türkiye'ye gönderilen yeni ajanı H. James Conway.

Mecmuamızın başkaya verildiği günlerde Türkiye topraklarını uğursuz ayaklar çiğniyordu. Bu ayaklar, Türkiye'de bir ağ örmek için dolaşacaktır. Bu ağ, millet hayatımızı, çapraşık ve çözümü imkânsız politikaların esiri yapmak için örülecektir. Tıpkı bir örümcek ağı gibi. Hem de zehirli bir örümcek ağı... Acaba bu ağın örücüğü uğursuz ayaklar, kimin ayaklarıdır? Bu ağ, kimin, ya da hangi emperyalizmin adına örülecektir? İşte, meseleyi doğru çözümleyecek anahtar sualler bunlardır.

Milletleri gerçek emperyalizme, diğer adıyla Sion emperyalizmine sürükleyen oyun, artık milletimizin gözünden kaçmamaktadır. Türkiye'deki cereyan eden her hadiseyi milletimiz, Sağ ideolojinin verdiği kavrayışla incelemeye tabi tutmaktadır. Bu hadiselerden birisi de beynelmilel güçler tarafından görevlendirilen ROTARY Kulüpleri Genel Başkanı James F. Conway'ın Türkiye'ye gelmesi hadisesidir.

TALİMATLI ZİYARETÇİLER...

Daha evvelki sayılarımızda da belirttiğimiz gibi, Türkiye'ye bazı talimatlı ziyaretçiler gelmektedir. Meselâ bir Powel, bir Jacop Javits bunlardandır. Amerikan markalı, gerçekte ise Yahudi damgalı bir politikayı sağlamlaştırmak için yapılan bu ziyaretler, ihanet zincirinin halkalarını teşkil etmektedirler. Bu halkaların sonuncusu ise, Rotary Kulüpleri Başkanı Conway'ın ziyaretidir. Hatırlardır ki, 1964 lerde Gene-

ral Powel'e verilen talimat, Türkiye'ye bir başbakan bulup yerleştirmesidir. Nitekim, bir oldu bittiye getirilerek A.P. ye genel başkan, daha sonra da başbakan yapılan Demirel'in durumu, bu talimatın başarıyla yerine getirildiğini ne kadar güzel göstermektedir.

Ancak, Süleyman Demirel'in A.P. ye sahip olamayışı, bu arada milletin inanç ve töresine bağlı güçlere taviz vermek mecburiyetinde kalışı, Demirel'in bağlı bulunduğu mahfilleri kuşkulandırmıştır. Ve ardından yeni bir talimatla Amerikan yahudilerinin lideri Senatör Jacop Javits gönderilmiştir. Yahudi Senatör, Türkiye'ye gelerek başbakan, Dışişleri Bakanı ve Propeller Kulübü üyeleriyle yaptığı özel görüşmeler, siyasî hayatımızda derin buhranlar meydana getirmiştir. Böylece A.P. yi milliyetçilerin inisiyatifinden masonların dizginine geçirme teşebbüsü, bir dereceye kadar muvaffak olmuştur.

Şimdi, millet hakkı olarak sormaktadır. Acaba, Rotary Kulüpleri Başkanı, masonluk namına kazanılmak istenen muvaffakiyeti perçinlemek için mi gelmiştir? Yoksa Türkiye siyaset sahnesinde başbakan adayı, yeni donkişotlar keşfetmeye mi gelmiştir? Veya beynelmilel Sionizmin ileri karakollarından olan Rotary Kulübünün bekçilerine garantiler vermek için mi gelmiştir?

ROTARY KULÜPLERİNİN GAYESİ...

James Conway'ın başkanı bulunduğu Rotary Kulüplerinin gayesi nedir? Bunu bilirsek Mister Conway'ın Türkiye'ye geliş sebebi hakkında bir ip ucu elde etmek mümkündür. Bu kulübün gayesi tüzüğünde şöylece belirtilmiştir.

«Hizmet idealinde birleşmiş iş ve meslek adamlarını dünya çapındaki beraberliği sayesinde milletlerarası anlayış, iyi niyet ve barışın gelişmesini teşvik etmek ve yaymaktır.»

(Çankaya Rotary Kulübü Ana Tüzüğü, Madde: 3, Fıkra-4)

Rotary Kulüplerinin üyeleri, yine tüzüklerinin ifadesine göre, bir iş veya meslek şöhretini haiz kimselerden olmalıdır. Bir üyenin faal vazife alabilmesi ve faal üyelik vasfını kazanabilmesi için de şu maddelerin bulunması lazımdır.

a — Herhangi itibarlı veya tanınmış bir iş müessesesinin veya mesleğin sahibi, ortağı, yönetim kurulu üyesi veya müdürü olması, veya,

b — Herhangi itibarlı veya tanınmış bir iş müessesesinde veya meslekte karar yetkisi taşıyan önemli bir icra mevkiine sahip bulunması, veya,

c — Herhangi itibarlı veya tanınmış bir iş müessesesinin veya mesleğin mahallî acentası, şube temsilcisi olarak çalışması, bu gibi acentaları, şubeyi, icra yetkisine haiz olarak idare etmesi şarttır.» (Aynı tüzük, Madde: 5 Fıkra 2)

Görüldüğü ki, Rotary Kulübü faal üyesi olabilmek için itibarlı bir müessesenin itibarlı bir şahsı olmak gerekmektedir.

Bilindiği gibi, ezilen bütün ülkeler ve hususen İslâm Âlemi ve Türkiye'mizde; Beynelmilel Yahudi Maliyesine bağlı ekonomik sistemlerin ortakçısı, yardakçısı bir avuç yahudi, dönme ve masonun en itibarlı iş adamları addedilmektedir. Şu haliyle Rotary Kulüpleri, diğer faaliyetleri yanında millî serveti, Beynelmilel Yahudi Maliyesine planlı olarak peşkeş çekmenin en müessir aletleri durumundadır.

Rotary Kulüpleri bu iğrenç vazifesine devam etmektedir. Nitekim;

Türkiye'de Sosyalist maskeli komünistlerin terör hareketleri piyasayı ve iş adamlarını umitsizliğe sevkederken, Demirel'in meydana getirdiği siyasî buhranlar da Rotary'lerin faal üyelerini kuşkulandırmıyordu. Türkiye'de uyanan millî güçlerde haklı olarak doğan anti semitik nef-

retler ise, bu sion bekçilerini daha da korkutuyordu. Bunun için Çankaya Rotary üyeleri haftada bir yaptıkları mutat toplantılarına bakanları davet ederek garantiler almak istediler. Bu işe, Ocak ayında Gençlik ve Spor Bakanını davet etmekle başladılar. Başkentteki bir otelde verilen yemekte Bay İsmet Sezgin Rotary üyelerini tatmin etmek istedi. Ve sokak hareketlerinden korkmalarını, bunları yapanların sadece %2 oranında olduklarını ifade etti.

Ancak onun gençlik ve sokak hareketleri hakkındaki sözleri, sayın Rotary'leri pek tatmin etmemiş olacak ki, daha sonraki bir toplantıya da Dışişleri Bakanı Çağlayangil'i davet etmek mecburiyetinde kaldılar.

Çağlayangil, bu toplantıda, hepsi de itibarlı iş adamı olan ve Rotary Kulübünün faal üyelik vasfını haiz bulunan gayr-i millî sermayenin bekçilerine Ortak Pazar hakkında bilgi vermek durumunda oldu. Dışişleri Bakanı konuşmasında, Türkiye'nin Ortak Pazar ile ilişkilerini anlatmış ve bir dönüm noktasına geldiğini ifade etmiştir.

Acaba sayın Çağlayangil bu toplantıda, neden Ortak Pazar hakkında bilgi vermek mecburiyetinde bırakıldı? Gayelerini «iyi niyet ve barışın gelişmesini teşvik» olarak çizen Rotary üyeleri, toplantılarında «iyi niyet ve barış» mevzuunu dinlemek isteselerdi ya... Bir hariciye Bakanından beklenen, dünya barışının hangi merhalede (!) olduğunu anlatmak değil midir?

Bu konuşmalara rağmen, Türkiye Rotary üyeleri tatmin olmamışlardı. Daha emin bir şekilde Türkiye'nin politikasına müdahale etmek istiyorlardı. Bu da ancak Genel Başkanları Conway vasıtasıyla olabildi. Öyle de oldu. 25 Şubat'a kadar Türkiye'de kalacağı söylenen Başkan, Rotary kulüplerinin başkanları ve üyeleri ile toplantılar yapacak ve talimatını dikte ettirecektir. Bu arada, siyasî çevreler ve bakanlarla da temas edecek ve gerekli iğnemelerde bulunacaktır. Unutmayalım ki, yahudi Senatör Javits geldiği zaman da Propeller kulübü üyeleri, Başbakan ve Dışişleri Bakanı ile görüşmüş, böylece ajanlık vazifesini yaparak Amerika'ya dönmüştü. Bunun gibi James Conway'da gerekli temalarını yapacak ve meşum ağını daha da sıklaştıracaktır.

CONWAY'IN KARAKOLLARI...

Rotary Genel başkanının bugün 148 ülkede 14013 ileri karakolu vardır ve burada 660 500 bekçi vazifelidir. Türkiye'de ilk Rotary karakolu 1955 de kurulmuştur. 1965 yılına kadar 3 karakola ve 262 bekçiye kumanda eden Rotary Başkanı, bugün daha fazla bekçiye talimat verecektir.

Türkiye'nin kaderini ellerinde bulunduran mesullere sormak gerek. Beynelmilel esirleştirme kervanına bekçi bulan ve milletimize her türlü ıstırapı reya gören Rotary üyeleri, acaba hangi kanunlarla bağlıdır? Cemiyetler kanununa göre, kökü dışarıda bulunan cemiyetler yasaklanmış iken, Lions ve Rotary Kulüpleri gibi teşkilatlar hangi tavizler gereğince faaliyet göstermektedirler?

Ve bütün bu suallerden sonra, mesullere hatırlatacağımız da var.

Milletimiz tarihin şerefi olan bir millettir. Ne Rotary tüccarlarının sağmal koyunu, ne Lions ajanlarının pazarı olmayacaktır.

Türkiye'de çığ gibi gelişen milletin mücadelesi anti-sionist, anti-kapitalist ve anti-komünist vasfından hiç bir şey kaybetmeyecektir. Ne Rotary karakollarının başkanı Conway, ne de Amerika yahudilerinin lideri Javits ne de Türkiye'deki kuyrukları ve ortakları bu mücadeleyi hedefinden saptıramayacaktır.

B. Russel'in ölümü ve gayri milli basının şamatası

«Büyük bir hürriyet kahramanını kaybettik», «Harp aleyhtarı çalışmalarıyla dünya politikalarına yön veren Russel öldü» başlıklarıyla geçen hafta Bertrand Russel isimli bir filozof'un ölüm haberi veriliyordu. Kendisinden gayri milli basın uzun uzun bahsediyor, onun ideallerinin Türk gençliğinin ideali olması gerektiğini belirtiyordu. Niçin bu şahıstan bu kadar bahsedilmek lüzumu hissedildi? Bu soruların cevabı Türkiye'deki basının ideolojik karakterinin tayininden çıkar. Hemen ifade edelim ki, mevcut basın; Beynelmilel yahudiliğin milletimizi dejeneretmek için kullandığı gayri milli karakterli bir ihanet tezgâhıdır. Bu tezgâhın ustaları ise, Yahudi ve mason patronlarla satılık kalemledir.

B. RUSSEL KİMDİR?

Russel 1872'de İngiltere'de doğmuştur. Matematik, fizik ve felsefe sahaslarında araştırmalar yapan Russel, inanç haline getirdiği bir ateisttir.

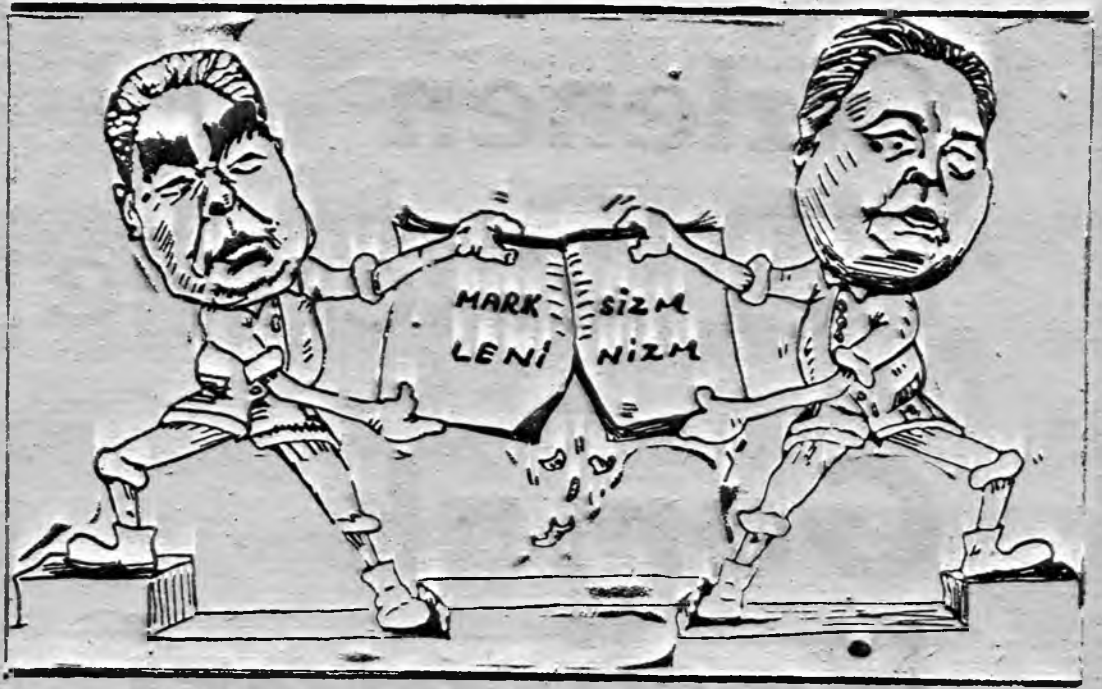
Russel'de ateizm (Allah tanımazlık), gayri ahlakilik daha üniversite sıralarında kendini göstermiştir. Şöyle ki; bir Piskopos, Russel'in tahsil yaptığı okulun kapısını çalar. Kapıyı çurçurlak bir genç açar. Piskopos hayretinden «Allah Allah» der. Bunun üzerine genç, «Burada Allah yoktur» der ve kapıyı çarpar. İşte bu genç, B. Russel'dir. 4 defa evlenen Russel, «Evlilik ve Ahlak» kitabında evliliğin temelini serbest aşk üzerine inşa ettirmekte büyük maharet (!) göstermiştir. Ahlaksızlığı ve din aleyhtarı davranışları yüzünden İngiltere ve Amerika'daki öğretim üyeliği görevinden kovulmuştur. Serbest aşk fikri, din, aile, ve devlet düşmanlığı Russel'in bariz karakteristiğidir.

TEZATLAR ADAMI RUSSEL :

Russel, düşünce ve hareketlerinde son derece dengesiz davranışlar içinde bulunan mutasabı bir materyalisttir. Hayatı boyunca birbirine zıt fikirlerin savunucusu olan Russel'in bunaklığı (Devamı 14. sayfada)

Avrupa fikir hayatının muvazene bozukluğunu ve buhranını temsil eden adam: Bertrant Russel.

Komünizmin çöküşü durmayacaktır

İNSANLAR BİR İDEOLOJİ ETRAFINDA TOPLANIRLAR

İnsanları bir araya getiren en büyük amil ideolojidir. Tarih boyunca insanoğlu müsbet veya menfi bir ideolojinin etrafında halkalanmış, saf bağlanmış. Bir totemin etrafında ayın yapan klan fertleri bile sağ ideolojiden inhıraflar neticesinde meydana gelmiş sol bir ideolojinin toparladığı insan gruplarıdır. Basit menfaat gruplarını düşürsek bunlar, materyalizmle şartlanmış kafa yapısına sahip insanların teşkil ettiği gruplaşmalardır. Hazreti Musa'nın etrafında bir grup vardı. Firavın'ın da bir hizbi mevcuttu. Her iki grupta belirli veya belirsiz bir şekilde kendilerini farklı iki ideolojiye bağlı hissediyordu. Milletler, teşekkül ederken hak veya batıl bir ideoloji etrafında toplanış mevzu bahis. Irk ve dil gibi biyolojik vasıfların ötesinde milletleri karakterize eden nesne, mensubu bulunduğu ideolojidir. Türk Milleti hep belirli bir ideoloji etrafında toplanmış ve o ideoloji için mücadele vermiştir. Ama insanları toparlamakta her ideoloji, farklı karaktere sahip olması sebebiyle, farklı muvaffakiyet elde etmektedir. Dolayısıyla milletlerin hayatlarının devamı da ideolojinin karakterine göre değişecektir.

TOPARLAYICILIK YÖNÜNDEN

İDEOLOJİLER ARASINDAKİ FARK

Bu noktada ideolojiler iki kısma ayrılabilir:

- 1 — Sağ ideoloji
- 2 — Sol ideolojiler.

Tarihi gelişim bu ayrımı yapmamızı zaruri kılmaktadır. Zira tarih içinde varlığını devam ettiren ve müntesipleri en çok olan ideoloji sağ ideolojidir. Yine sağ ideoloji müntesipleri, bağlılıklarını iman haline getiriyor ve bağlı olduğu ideoloji için her şeyini feda ediyor. Bunun karşısında sol ideolojiler insanların zihnini bir müddet aldatarak kendilerine çeksele bile, kısa zaman sonra dağılmalar, parçalanmalar kaçınılmaz oluyor. Bağlılık, aldatma, menfaat, hile, desise ve bir takım rezil arzularla karışıyor sonunda bir millet tarihin karanlıklarına gömülüyor.

Sağ ideolojiden sapmalarında parçalanmada büyük tesiri olduğu inkâr edilemez. Tarih bunu teyit eden misallerle doludur: İşte Roma... Tam bir emperyalist ideolojiyi tatbik ediyor ve zaruri olarak önce ikiye ayrılıyor, sonra bunlardan her biri kendi içlerinde lime lime oluyorlar. Müthiş mezhep kavgaları, Bizans'ın son zamanlarında cemiyeti büyük ölçüde tesiri altına alıyor, neticede Roma yok oluyor.

İslam ülkelerinde ideolojiden inhıraflar neticesinde araya bir takım menfaat hisleri karıştığı devirlerde, meydana gelen TAVAFİFİ MÜLUK hareketlerini hepimiz hatırlarız.

İdeolojisine bağlı olduğu devirlerde milletimizin arasındaki sıkı bağlılık, fertlerinin birbirine karşı feragat ve fedakârlık duygusu emperyalist devletleri bile hayran bırakacak derecede

deydi. Bunun çeşitli misallerini tarih kitaplarında görmemiz mümkündür.

İşte bu tarihi tesbitlerden sonra, bugünkü komünistler gruplar arasındaki çatlamaları inceleyebiliriz.

KOMÜNİSTLER PARÇALANIYOR

Mensubu bulundukları ideoloji ve bu ideolojinin tesbit ettiği metod icabı, Türkiye'deki komünistler müthiş bir didişme içindedirler. Gerek ideoloji bakımından gerekse metod bakımından birbirleriyle köpekler gibi boğuşmaktadırlar. Kafalarını ve midelerini beynelmilel sionizmin tahrip vasıtası komünizme, onu tatbik eden Rusya'ya veya Çin'e kiralayan bu köpekler efendilerinin istediği tarzda hırlamakta ve birbirlerine girmektedirler.

Geçtiğimiz yaz yapılan TİP kongresinde belirgin hale gelen bu didişme bugün de aynı şekilde varlığını devam ettirmektedir. Hatırlanacağı üzere TİP kongresinde Aybarcular, Arenciler, sendikacılar gibi gruplara ayrılmışlardı. Mücadele Birliğinin yaptığı kültür mücadelesi neticesi Yahudiliği tescil edilen Aybar aleyhine, müthiş bir kampanya açılmış ve bir müddet sonra Aybar, istifa etmek mecburiyetinde kalmıştı. Yahudi asıllı Aybar'ın başkanlıktan istifası güya TİP'in Yahudi kontrolünden kurtarmıştı. Halbuki hoparlörlüğünü yaptıkları fikir, beynelmilel sionizm tarafından milletleri yok etmek için, tezgâhlanmış bir fikirdi.

Aybar'ın istifası ile TİP içindeki didişme durmamış, diğer komünist gruplar arasına sirayet ederek varlığını devam ettirmiştir. Komünist gruplar arasındaki ayrılığın temeli: «Sosyalist Eylem» sadece işçi sınıfına mı dayansın, yoksa Asker-Sivil-Aydın zümresinin öncülüğünde mi yürüsun? Acaba sosyalist eylemde Sosyalist Türkiye sloganı mı kullanılsın, yoksa daha toparlayıcı, bir müsterek cephe teşkil etmeye müsait sloganlar mı kullanılsın? Acaba Mao tipi bir Sosyalizm için mi yoksa, Rus tipi bir Sosyalizm için mi mücadele edilsin? Acaba Rusya'da tenkit edilebilir mi? Bu noktada Çekoslovakya'nın işgali ne mânâ ifade eder? Kemalizm bir maske olarak kullanılmalı mı, kullanılmamalı mı? Sendikalar bir mücadele - Traitionöncü - mi vermeli mi, yoksa Lenin'in istediği gibi politik bir mücadele mi vermeli? Acaba Sosyalizmi parlamento yoluyla gerçekleştirmeli, yoksa geleneksel şekilde ihtilâl yoluyla gerçekleştirmeli? Siyasi Kürtçülük hareketini nasıl değerlendirmeli? İşte bütün bu sorular Sosyalist maskeli komünistler arasındaki kargaşalığın su yüzüne çıkan belirtileridir.

Ant Dergisi ile Türk Solu arasında devam eden hırta - gürültü henüz kesilmeden bugün bir bölünme daha olmuş, Aydınlıkçı, Proleter Devrimci Aydınlıkçı gibi gruplar teşekkül etmiştir. Aynı bölünmenin diğer bir şeklini Fransız Komünist Partisinin birkaç gün önce yapılaa

(Devamı 14. sayfada)

Gizlenen Gerçekleriyle

Gamak Hadiseleri

Hatırlanacağı gibi 1969 senesinin son günlerinde Gamak Elektrik Motoru Fabrikasında işçilerin bir kısmı ile toplum polisi arasında vuku bulan taşlı, sopalı ve silahlı çatışmada 1 kişi ölmüş, 10'u ağır yaralı olmak üzere 54 kişi yaralanmıştı. Aynı mahallenin, aynı köyün, aynı vilâyetin, aynı memleketin evlâtları karşı karşıya gelmişler, cephede düşman üzerine boşaltılacak kurşunları birbirlerine boşaltmışlardı. Gamak Türkiye'de son yıllarda artan kardeş kavgalarından birine sahne olmuştu.

Hadiselerden sonra gayri millî basın organlarından bazıları, rotatif ağalarının talimatı üzerine toplum polisini suçlarken, diğer bir kısmı polisle beraber işvereni, bazıları da işçiyi hadiselerden mesul tutmaya çalıştı. Daha sonra polis yetkilileri ve valinin basın toplantılarını ve açıklamalarını Disk'e ve Maden-İş'e bağlı sendikacıların iddiaları takip etti. Arkadan işveren de bir basın açıklaması ile fabrikadaki gelişmeleri ekârı umumiyeye duyurdu. Fakat bu karşılıklı suçlamalar devam ederken açıkça Gamak hadiselerinin gerçek failleri, müsevvikleri ve sebepleri teşhis ve tesbit edilip açıklanmadı.

HADİSELER NASIL GELİŞTİ?

Hatırlanacağı üzere; ekim ayının sonlarına doğru Gamak Elektrik Motoru Fabrikasında bir yangın çıkmıştır. Yangın dolayısıyla fabrika 1 milyon lira civarında zarar etmiştir. Ayrıca ithal yolu ile temin edilen ham maddeler yabancı firmalar tarafından gönderilmemiştir. Bunun üzerine işveren fabrikasının kapasitesini daraltmak ve işçi tensikâtına gitmek mecburiyetinde kalmıştır. Kanunî formaliteler tamamlanarak 124 işçinin iş akitleri feshedilmiştir.

Fabrika ile ilişkileri kesilen işçilerin kanunî istihkak ve tazminatları tensikat günü Fabrika da ödenmek istenmişse de ödeme yapılamamış, işçilerin istihkak ve tazminatları noterlikçe namlarına tevdi edilmiştir. Sonra da huzursuzluğu yatıştırmak ve doğabilecek hâdiselere mani ola-

bilmek üzere işçilere tam ücretli izin verilerek fabrika 15 gün kapatılmıştır. Muhtemel bir tecavüze karşı da fabrikaya toplum polisi davet edilmiştir.

İşte fabrikanın kapalı bulunduğu 29.12.1969 günü Disk'e bağlı tahrikçiler ve fabrika ile alakası olmayan yabancılarla, günlerce tahrik edilmiş bir kısım işçi fabrikaya tecavüze geçmişlerdir. Millî servet düşmanı komünist sendikacıların ağır tahrikleri neticesinde fabrikadaki toplum polisi ile bir grup işçi birbirlerine girmişlerdir. İşçilerin daha sonraki ifadelerine, idari makamların açıkladıklarına göre komünistler tarafından silahlandırılan işçiler polise ateş açmış ve poliste mukabelede bulunmuştur. Bir anda harp meydanına dönen Fabrika'dan daha sonra 1 ölü, 50 yi aşkın yaralı işçi ve polis hastaneye kaldırılmıştır.

İŞÇİYİ TAHRİK EDENLER

İşçinin tahrik edildiği açıktır. Nitekim hadiseler sırasında işçilerin arasında yabancıların bulunması ve Enver Nezîrler isimli işçi ile birkaç kişinin Slavca «Allahın seven vursun» tarzındaki ifadeleri bunu göstermektedir.

Uzun süreden beri Maden İş Gamak'tan üye kaydetmek için faaliyet göstermişti. Önce Çelik-İş'e bağlı olan işçiler, son işçi tensikâtından da istifade edilerek minübüslerle sendikaya götürülmüş ve Maden-İş'e kaydedilmişlerdir. Daha sonra işçi-işveren münasebetleri daha da gerginleşmiş, hattâ bir ara bu gerginlik bir işgale kadar varmış ve bir gün bütün idareciler içeride rehin olarak tutulmuştur. Böylece gelişen tahrikler fabrikayı hadiselere gebe hale getirmiş, ve nihayet bu gelişmeler bir müddet sonra kardeş kavgası halini almıştır.

Gamak'taki hadiseleri; zavallı işçiyi istismar ederek ona yanlış hedefler gösteren tahrikçilerin tahriklerinden ve millî sanayii yıkmaya ve gelişmesine mani olmaya çalışan hainlerin ihanetlerinden ayrı mütalaa etmek imkânı yoktur.

MILLÎ EKONOMİ
SABOTAJ

Türkiye'de cereyan eden binlerce hadiseyi ve bunlardan sadece biri olan Gamak hadiselerini doğru değerlendirmek için gerçek faillerin bilinmesi ve oynanan iğrenç oyunların görülmesi şarttır. Eğer bunlar bilinmez ve görülmezse millî sanayie, millî sermayeye ve topyekûn millî ekonomiyeye indirilen darbeler ve yapılan sabotajlar izahsız kalır.

GAMAK MİLLÎ SERMAYENİN MAHSULÜ MÜDÜR?

Fabrikanın sahibi olan Hamdi Gamgam Üskü'den Türkiye'ye muhaceretle gelmiş ve Eskişehir'e yerleşmiştir. Eskişehir'de Un Fabrikası ve otel işletmekte olan Hamdi Gamgam 1956 senesinde oğlu İlhami Gamgam ile beraber Türkiye'de ilk defa elektrik motoru imal edecek bir fabrika kurmak üzere teşebbüse geçer. 1960 senesinde gerekli izin alındıktan sonra makinaların siparişi edilir. 1960 da makinaların bir kısmının temin edilmesinden sonra Millî Birlik Komitesi «Türkiye'de Elektrik motoru sanayiine ihtiyaç yoktur» gerekçesiyle faaliyet ve teşebbüsü durdurur. Yapılan yeni müracaatlarla 1962'de tekrar izin alınır ve 1963 de fabrika çalışmaya başlar. İlk olarak floresant Lamba balastı imalatı yapılır. 1964 de de gerekli motor kalıpları hazırlanarak 1965 de elektrik motoru imalatına geçilmiş olur.

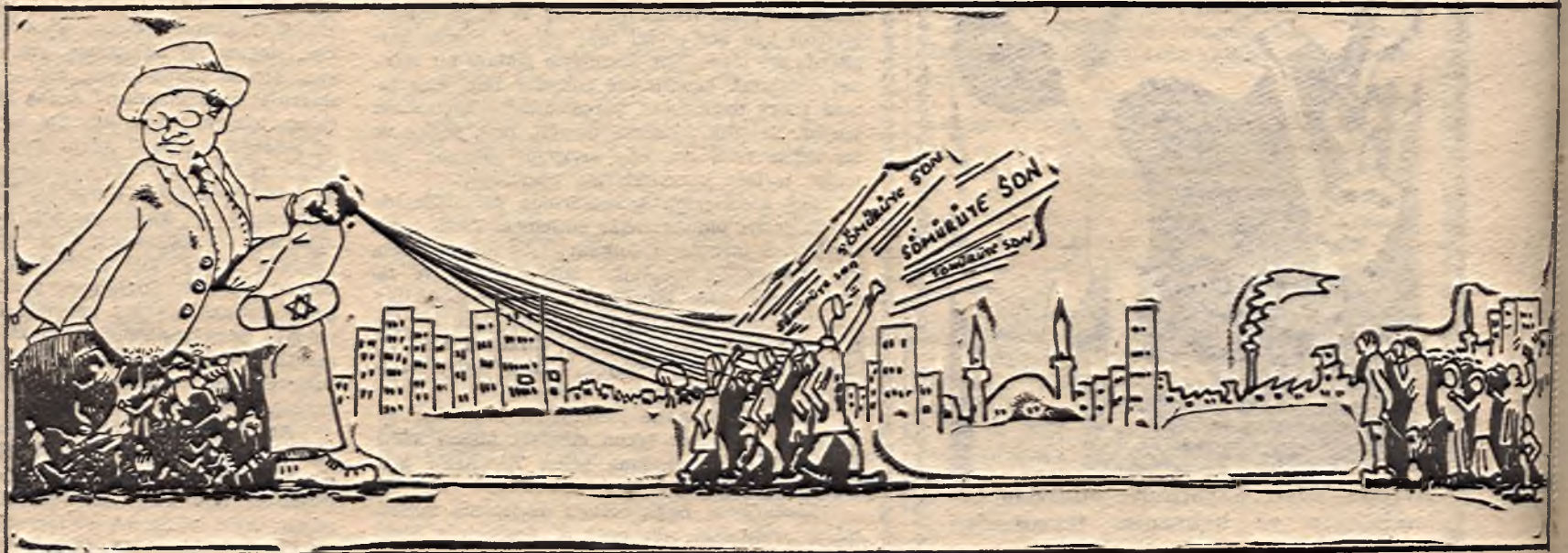
Hamdi Gamgam'ın vefatı ile Gamak Kollektif Şirketi Yüksel Gamgam ve üç kız kardeşi iştiraki ile aile anonim şirketi haline gelir.

Hiçbir yabancı şirketle patent anlaşması olmayan, %90 yerli malzeme kullanan, imalatı yerli malı olan, kârı İsrail veya Yunanistan'a kamak yerine Türkiye'de kalan ve sahipleri Türkiye'de bulunan Gamak Elektrik Motoru Fabrikasının sermayesi herşeye rağmen millî sermayenin bir parçasıdır.

GAMAK KOMPLOLARA KARŞI KARŞIYA

Gamak Fabrikası ile Türkiye'de başlatılan Elektrik Motoru imalatı, elektrik motoru imal eden yahudi ithalatçıları ve manken ortaklarının, Türkiye'ye mal gönderen ecnebi firmaların tatlı kazançlarını kırmıştır. Dünya Yahudi Maliyesinin bu sektördeki uçlarını rahatsız etmiştir. Çünkü Gamak'ın imalatı ithal malımda %25 daha ucuzdu. Aynı zamanda kalite ve normlar tamamen Avrupa standartlarına uygundu.

Millî sanayii elektrik motoru imalatı sahalarında temsil eden Gamak'ın mamüllerinin gün den güne piyasada rağbet görmesi ve hele Fabrikanın kapasitesini arttırarak bir müddet sonra dışarıya elektrik motoru ihraç etmek üzere yeni teşebbüslere girmesi, Beynelmillel Yahudi

Beynelmillel Yahudilik bizzat sömürdüğü milletin, muh temel bir uyanış hareketine karşı daima işçiyi kullanmağı denemiştir.

KONOMİYE SABOTAJ

sermayesinin mümessillerini harekete geçirdi. Sanayi hayatımız, siyasi hayatımız, iktisadi hayatımız üzerinde söz söyleyen masonların yardım ve himayelerinde milli elektrik sanayii yeni bir komplo ve tertiple karşı karşıya kaldı.

MİLLİ SANAYİE SABOTAJ

Bugün dünyada ve Türkiye'de ideolojiler arasında amansız bir harp devam ediyor. Bu harp topyekün ve sınırsız bir karakter taşıyor. Bu harp ahlaki, kültürel ve siyasi sahalarda olduğu kadar iktisadi sahada da olanca hızıyla devam ediyor. Milletimizin asırlık düşmanı Beynelmîl Yahudilik ve müttefiki Hristiyanlık, Osmanlı İmparatorluğunu parçaladıktan sonra, şimdi de milletimizin ahlakını, kültürünü, dinini yıkmak ve onun hayat temeli olan ekonomisini çökertmek için yeni yeni komplolar hazırlamak-tadır. Ereğli Demir - Çelikteki sabotaj, İzmir'deki zeytinyağı skandalı, milyarları bulan kaçakçılık hadiseleri, milli gelirin arslan payının gayri milli unsurların cebine dolması ve büyük bir kısmının dışarıya kaçırılması vakaları tesadüflerle izah edilemez. Bunlar milletimizle -Beynelmîl Millet Düşmanları arasında devam eden topyekün harbin iktisadi sahadaki görüntülerinden sadece birkaçıdır.

Millî sermaye ile gayri millî sermaye arasındaki bu gizli savaş devam ediyor. Şuursuz, düşmanından ve düşmanının gizli hesap ve oyunlarından haberdar olmayan sermayedarların elinde, kendi devletinin himayesinden mahrum olan sanayi sahasındaki millî sermaye eziliyor, kurutuluyor ve yerini gayri millî sermaye dolduruyor. Yabancı ideolojilerin tahakküm aleti olan gayri millî ekonomi, kontrolsüz bir şekilde sanayi hayatımızda kol budak salıyor.

İşte Gamak hadiseleri dolayısıyla yine Beynelmîl Yahudi maliyesinin ve ona tabi kudretli yabancı firmaların millî sermayeye karşı giriştikleri yeni bir sabotaj hareketini görüyoruz. Bu darbe milletimizin madî hayatının temeli ekonomimize karşı hazırlanan ihanetler zincirinin sadece bir halkasından ibarettir.

ELEKTRİK SANAYİNDE YAHUDİ ABLUKASI NEDEN SABOTE EDİLDİ?

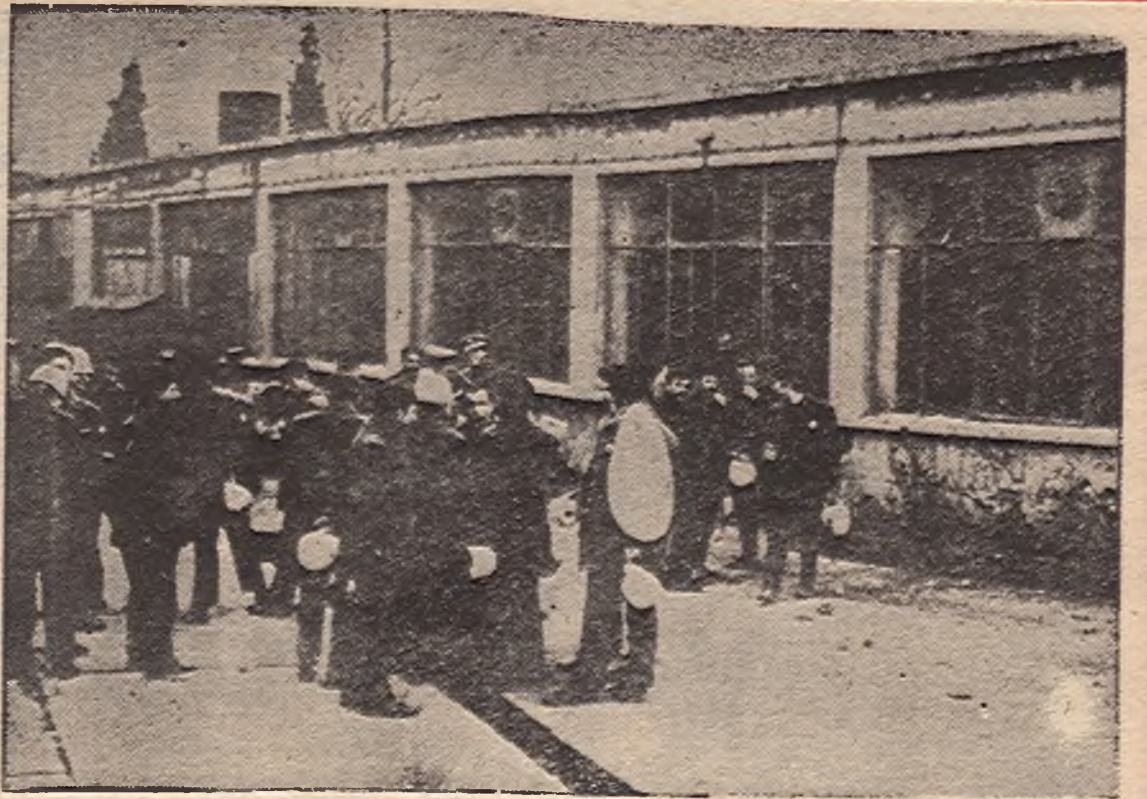
1966 yılında 1/4 HP'den 15 HP'ye kadar olan elektrik motorların ithalinin yasaklanmasından sonra «Yerli ve millî elektrik motoru imalatı» süsü verilerek suretiyle Alman Yahudilerinin AEG isimli firması teşebbüse geçer. Tamamıyla montaj sanayii olan yani dışarıdan getirilen parçaları monte ederek piyasaya süren AEG Elektrik Motoru Sanayii kurulur.

Fakat piyasada yüzde yüz yerli imalat olan Gamak Motorları tutulur. Gamak Türkiye'nin 1/4 HP'den 15 HP'ye kadar olan motor ihtiyacının %90 ını karşılar hale gelir. Ayrıca dış memleketlerden de son senelerde fabrikanın mamullerine talepler olur. Bunun üzerine Gamak ilgilileri ihracat yapabilmek için teşebbüslere girerler ve fabrikayı daha da genişletmek üzere faaliyete geçerler.

Fakat tam bu teşebbüs ve faaliyetlerin başladığı bir sırada her sene ham madde olarak Avrupa'dan ithal edilen 750 ton silisli saça 500 tonuna ambargo konur. Silisli saça ambargo koyan firmada yine Alman Yahudilerinin REISH-TEIN (Raynştayn) isimli bir firmasıdır. Reish-tein Firması daha önce yapılan anlaşmaya göre; her yıl Gamak'ın 750 ton silisli saç ihtiyacını karşılayacaktı. Reinstein firmasının anlaşma şartlarını hiçe sayarak, yahudiliğin menfaatleri uğrunda Gamak'ın silisli saç ithaline haince ambargo koyması üzerine fabrika müşkül durumda kalır ve imalat düşer. Bütün teşebbüsler ve diğer firmalarla yapılan temaslara netice vermez. Böylece fabrikada sıkıntı başlar, ihracat hazırlıkları durur.

MİLLİ SERVETİ KİMLER SOYUYOR?

1969 senesinin sonlarına doğru Ereğli Demir-Çelik fabrikasında, grevden önce silisli saç

GAMAK FABRİKASI

Millî hiçbir yükselişi hoş görmeyen Beynelmîl Yahudi maliyesi, ancak millî ve gücü bir devletin ve ekonominin varoluşu ile ekmeğine kavuşabilecek işçiyi devletin ve millî ekonominin tahribi için kullanmak ister.

imali için ilâve tesisler kurulması ile ilgili hazırlıklar yapılır. Demir-Çelik ilgilileri silisli saç ihtiyacı olan müesseselerle ve bu arada Gamak Fabrikası ile de temas ederler. Neticede Türkiye'de ilk olarak silisli saç imalatı için teşebbüse geçilir. Böylece Gamak'ta Jünya piyasasından güçlükle bulduğu silisli saç Ereğli'den karşılanmak istenir. Fakat Demir-Çelikteki grev dolayısıyla bu teşebbüs de gerçekleşmemiştir.

Ayrıca Millî Sermaye, Beynelmîl Sionizm Türkiye'deki menfaatlerinin güdücüleri masonlar ve dönmeler tarafından Odalar Birliği vasıtasıyla da darbelenmektedir. Kotaların tahsisinde yabancı firmalar, yahudi sermayedarlar kol lanmaktadır. Böylece her sahadaki millî sermaye gayri millî ekonomik güçler karşısında himaye siz kalmaktadır.

Türkiye'de işte bütün bu insafsız sabotaj ve darbeler yüzünden millî sermaye teşekkül edememektedir. Millî gelirin arslan payı Türk asıllı olmayan araçların ve onların maske şirketlerinin eline geçiyor. Özellikle yabancı sermaye yatırımlarıyla kurulan sanayi tesislerin tatlı kârları ve dış ticaret ilişkilerinden doğan büyük gelirler gayri müslimlerin ve büyük nisbette yahudilerin kamasına akıyor. Bunlarda üretimden çok tüketim sahalarna, kısa zamanda fahiş kârlar elde edilebilecek işkollarına yatırılarak israf ediliyor ve millî zenginlikler gayri millî hale getiriliyor. Milletimizin her dilim ekmeğinin yarısı dışarıya kaçırılıyor. O nisbette de millet ekonomisi yahudi maliyesine ve yabancı sermayeye tabi hale geliyor. Dışarıya olan borçlarımız gün geçtikçe süratle 100 milyara tırmanıyor. Dış ticaret açıkları büyüyor ve Türkiye bir iktisadi krize doğru sürükleniyor.

Bugün 15 HP'den büyük motor ithalinde, diğer sahalarda olduğu gibi gayri millî sermayenin hakimiyeti açıktır. Meselâ bu sahaya hakim olan Murat Taki ve Bursa Biraderler elektrik motoru ithali yapan Yahudi ithalatçılardan sadece ikisidir.

MİLLİ EKONOMİYE KARŞI YAHUDİ - KOMÜNİST İŞBİRLİĞİ

Görülüyor ki, Gamak hadiseleri basit bir zabıta vakası, küçük bir işçi işveren ihtilâfı değildir.

Gamak millî sermayenin mahsulüdür. Onun için önce Beynelmîl Yahudi Maliyesinin kudretli firmaları tarafından ham maddelerine ambargo konmak suretiyle sabote edildi. Fakat bu yeterli değildi.

Beynelmîl Yahudilik ve maşaları; kapitalizm vasıtası ile soyduğu memleketlerde millî uyanışları, millî kalkınma hamlelerini komünist hareketlerle boğmaya çalışırlar. Milletleri görmeyen bir emperyalizmle soyan Yahudi Maliyesi, soygunu farketmeye başlayan ve sefaletle

karşı karşıya bulunan zümreleri istismal eder. Onlara buhranın sebebi yanlış tanıtılır. Yanlış ve sahte hedefler gösterilir işçi küçük hesapların, menfaat endişelerinin içinde esas soygunu yapan ve topyekün bütün millet üzerinde oynanan oyunları göremez, sıkıntı, ıstırap ve iniltisine sebep olan gerçek düşmanlarını bilemez, mücadelesine buna göre istikamet veremez olur.

Bu hedefsiz ve rehbersiz zümre, içinde bulunduğu yoksulluğun, karşılaştığı haksızlıkların sıkıntısı ile komünistlerin ağına düşer. Böylece Beynelmîl Yahudi Maliyesi komünist maşaları vasıtası ile, işçilere grev silahını da vererek millî sermayenin karşısına dikilir. Bu suretle millî ekonomiye karşı millet düşmanlarının hazırladıkları gizli bir iktisadi harp devam eder.

İşte yangın ve Yahudi firmaların ham madde ambargosu yüzünden bir kısım işçisini çıkarmak mecburiyetinde kalan Gamak Fabrikasında da Beynelmîl Yahudiliğin maşası komünistlerin diğer bütün işçi hareketlerinde olduğu gibi tahrikleri açıktır. Ve bu tahriklerin hadiselerin arefesinde artmış olması da tesadüfî değildir. Bu hareketler YAHUDİ - KOMÜNİST birliğinin iğrenç bir tertibidir. İşçi namına girilen bu hareketler millî sanayiye çok pahalıya mal olmaktadır. Neticede yine işçi ve bütün milletimiz zarar görmektedir. Milletın sırtına kambur kambur üstüne binmekte ve Beynelmîl Yahudi Maliyesinin kasalarına oluk oluk altın akmaktadır.

İŞÇİNİN İZDIRAR KAYNAĞI NEDİR?

Türkiye'de işçinin, köylünün, talebenin, esnafın buhranı millet buhranından ayrı mütalaa edilemez. Her türlü ferdî, ailevi ve zümrevî problemler milletimizin buhranından doğmaktadır. Bu buhran ise Türkiye'deki milletin ideolojik bünyesine uymayan judeo-grek menşeli gayri millî düzenden ileri gelmektedir. Buhranın kaynağı budur. Bu düzende milletin menfaatleri hakim değildir. Bu düzende Beynelmîl Yahudiliğin ve mason saltanatının menfaatleri hakimdir. Onun için bu düzende millî olan herşey yıkılır, darbelenir. Millî kültür, millî sanayi, millî harp sanayii ve millî ekonominin filizlenmesine imkân verilmez.

Dünya üzerinde emrindeki bankalar, altın ve büyük şirketler vasıtası ile iktisadi bir emperyalizm kurmuş bulunan Beynelmîl Yahudilik, diğer taraftan da kültürel ve siyasi bir hakimiyet tesis etmiştir. Bu gizli emperyalizmi devam ettirebilmek için milletlerin iman, ahlak, kültür ve servetlerini yıkmak ve milletleri Beynelmîl Yahudi Maliyesi karşısında mukavemetsiz hale getirmeye çalışmaktadır. İşte bu Gerçek Emperyalizm, kapitalizm maskesi ile bu soygunu ve yıkımı devam ettiren, bir taraftan da milletlerin haklı tepki ve protestolarına

(Devamı 14. sayfa)

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

BEYNELMİLEL YAHUDİLİĞİN İGRENCİ PLANI

Çad Müslümanları yok ediliyor

Afrika'nın ortalarında İslâmiyet her geçen gün daha hızla yayılmaktadır. Bu yayılma hareketi, yeryüzünde kuvvetler dengesini bozacak kadar şiddetlidir. İslâm'ın lehine gelişen bu havayı bozabilmek için Beynelmîlel Yahudilik ve beynelmîlel hristiyanlık seferber olmuş vaziyettedir.

Asırlardır köle olarak kullanılan Afrikalı milletlerin uyanış hareketleri, zulümle söndürülmeye çalışılmaktadır.

Bu şenî zulümlerin altında kan ağlayan Müslüman ülkelerden birisi de ÇAD'dır. Çad halkının %90'ı Müslüman olmakla beraber, bunların başında bir hristiyan zalim bulunuyor. Fransa ve beynelmîlel yahudilik müslüman halkın kendi inancında birisini başlarına, reis olarak geçirmelerine müsaade etmemektedir. Çad'ın şu an başında bulunan zalim François Tombal-Baye, Fransa'nın ve İsrail'in gönderdiği askerlerle müslümanları sindirmeye çalışmaktadır. Fransız ve Yahudi askerleri Hristiyan Tombal-Baye'nin iktidarını korumak ve müslümanların kendi ülkelerinde hakimiyetlerine mani olmak için zulümlerini her geçen gün şiddetlendirmektedirler.

İslâm'a karşı tertiplenen bu Yahudi - Hristiyan ittifakına bir üçüncüsü de katılmakta gecikmemiştir. Yeni hain; İslâm Âlemini içten sabotaj etmeye kalkan Sosyalizmin köpeği El-Kaddafi'dir. Fransa'nın ve Rusya'nın oyuncuğu olan Kaddafi, kendi ülkesindeki müslümanlara yaptığı ihanetler yetmiyormuş gibi şimdi de Çad'daki müslümanlara karşı hristiyanları desteklemeye kalkmıştır. Beynelmîlel yahudilik İslâm Milletleri'nin uyanış hareketlerini durdurabilmek için

ner türlü cinayeti işlemeye kararlıdır. İslâm Milletleri'nin uyanışı ise bu zulüm ve işkenceler nisbetinde artış kaydetmektedir.

Çad'ın gözler yaşartacak acıklı halini ortaya koyarken, diğer Afrika ülkelerinin de bundan farklı olmadığını hatırlatalım.

Bu hatırlatmadan sonra, Çad Müslümanları acaba bu hale nasıl düştüler? Çadlılara beynelmîlel hristiyanlığın ve beynelmîlel yahudiliğin hazırladıkları oyunlar nelerdir? Bunları araştıralım.

İMPARATORLUĞUMUZUN YIKILMASINDAN SONRA AFRIKA

Osmanlı İmparatorluğu beynelmîlel sionizmin adı oyunları ile yıkılmaya başlayınca top raklarımız, hain millet düşmanları tarafından aç kurtlar gibi paylaşıldı. Afrika ülkeleri bu parçalanma neticesinde Fransız, İngiliz ve Alman'ların sömürgeleri haline düştüler. Beynelmîlel hristiyanlığın Afrika'yı dejeneretmeye başlamasının tarihi çok eskidir. Osmanlı İmparatorluğu'nun Avrupa içlerine kadar ilerlemesi, Avrupa'da hristiyanlığı iyice sıkıştırmıştı. Bu sıkıntı hristiyanları başka hiyanet yollarına sevketti. Papalık bu sıkıntıyı hemen Afrika'ya saldı. Papalık, Afrika üzerinde hristiyanlaştırma faaliyetlerini beş altı yüz yıldır devam ettirmesine rağmen İslâmiyetin yayılma ve hızına hiç bir zaman ulaşamamıştır. Afrika'da İslâmiyet kendi kendine yayılmaktadır. Ve bu yayılma hareketi tâ Güney Afrika'ya kadar dayanmış vaziyettedir.

KUZAY AFRIKA'NIN SÖMÜRGELEŞMESİ

19. Yüzyılın sömürgeci milletlerinden Fransa, bütün Kuzey Afrika'ya sahip olmuştur. Tunus, Fas, Cezayir'e ve bunların güney hudutlarında bulunan Büyük Sahra'ya ve Çad'a hakim olmuştur. Bu ülkelerin hepsi müslümandır. Hepsinde Osmanlı İmparatorluğu'na karşı hürmet bakidir. Ne var ki, Tanzimat'tan sonraki çalkantılar, Kuzey Afrika Ülkelerini elimizden çıkarmıştır. Böylece dünyanın kuvvet dengesi aleyhimize bozulduğu için bu müslüman beldelerde hristiyanlar zulümlerini en açık şekilde icraya başladılar.

Kuzey Afrika Ülkelerini eline geçiren Katolik Fransa, bununla yetinmeyip güneye doğru inmeye başladı. Afrika'nın ortalarına doğru ilerleyip sömürge sahalarını genişletti.

Fransa sömürgelerini genişletmeye çalışırken diğer devletler de boş durmuyorlardı. Almanlar, İngilizler ve İtalyanların planları ise Afrika'yı değişik yönlerden sarıyordu. İngilizler ve Almanlar Gine Körfezi'nden Nijerya ve Kamerun vasıyasıyla Afrika içlerine sızmaya çalışırken İtalyanlar da doğuda Habeşistan ve Sudan üzerine planlar kuruyorlardı.

Dört sömürgeci ve hristiyan devletin dört yönden ateşten çemberine düşen Afrika da İslâmiyet; bununla beraber yayılmasına devam ediyordu. İslâmiyet'in Çad'dan güneylere inmesi Abdülhamid'in zamanında daha da artmıştır.

ÇAD'DA FRANSIZ ZULMÜ NE ZAMAN BAŞLADI?

Çad ülkesi sömürgeci devletlerin hedef noktalarından birini teşkil etmişti. Fransa Büyük Sahra'yı ele geçirdikten sonradır ki güneyde

Çad'a ulaşmıştır.

İngiliz ve Almanlar ise Nijerya'yı, Kamerun'u aşmış onlar da Çad'a ulaştılar. Bu kıyasıya yarış 1890-1893 yıllarında olmaktadır. Yan taraftaki haritalarda görülen Çad Gölü'nü üç devlet kendi aralarında paylaştılar. Afrika'ya daha önce gelen hristiyan misyonerleri ve keşif kolları tarafından Çad Gölü tâ 1823 te tespit edilmiştir. Çad 1. Dünya Harbi sonuna kadar bu üç hristiyan sömürgeci devletin zulmü altında kaldı.

Emperyalistler bu devirler içinde ideolojik hakimiyetlerini kurmaya çalışırken, yeni İslâm Ülkelerinin İktisadî zenginliklerini de Avrupa'ya taşımaya başladılar. Hristiyan emperyalizmi Afrika'da ve Çad'da kendine ortaklar aradı. % 90'ı Müslüman olan Çad'da Fransızlar, İslâm olmayan kabileleri istedikleri şekilde kullandılar. Kendilerine gösterilen sahte yakınlık bu kabileleri kısa zamanda hristiyanlaştırdı. Zaten Fransızların da istediği bu idi. Katolik papazların çalışmalarıyla Çad'da %5 civarında bir hristiyan azınlık teşkil edildi. Fransa'nın Çad Müslümanları üzerindeki zulümleri, yert bir grubun da işbirliği ile daha şiddetlendi. Müslümanlık buralardan iyice temizlenip hristiyanlığın getirilmesine kalkıldı.

Bu cinayetlerin işlendiği yıllarda tarihe şeref veren imparatorluğumuzu, bütün millet düşmanları parçalamakla meşgul idiler. Bir sözü ile Fransua'yı hapishanelerden kurtaran koca imparatorluğun tebaaları şimdi Fransızlar tarafından boğazlanıyordu. Kanunî'ye Bağdat kapılarında yerleri öperek görüşmeler teklif eden Fransa, şimdi Müslüman Milletlere en büyük zulümleri icra etmekten çekinmiyordu. Tarih böyle bir muameleyi affetmeyeceği gibi Afrikalı Müslümanlar da bir gün hürriyetlerine kavuşacak ve zalimlerin cezasını bizzat kendisi verecektir.

(VERSAY) VERSAILLES ANDLAŞMASI VE ÇAD

Birinci Cihan Harbi'ne kadar Çad'lı Müslümanların kaderinde herhangi bir değişiklik olmadı.

Bu savaş bütün İslâm Âleminin harita-ı Âlemden silinmesi demek oldu. Osmanlı İmparatorluğunu yeyip bitirdiği gibi Asya, Afrika ve Avrupa müslümanlarını devletsiz bıraktı. Onlar yeryüzünde hâmisî olmayan yetimlere döndüler.

1. Cihan Harbi sonunda yapılan Versailler (Versay) andlaşması teslihi Çad'da hışsettirdi. Harjte Almanya mağlup düşünce buralardaki sömürgelerini İngilizler ve Fransızlar paylaşmakta gecikmediler. Almanya'nın sömürgeci olan Kamerun'a bile hürriyet tanımadılar. Çad, Çad Gölü: Versay andlaşmasıyla Fransa'nın zulümüne sorgusuz, sualsiz teslim edildi. Böylece Fransa Akdeniz'den itibaren orta Afrika'ya kadar sömürgelerini birbirine bağlamış ve genişletmiş oluyordu.

MÜSLÜMAN ÇADLILARIN MÜCADELESİ

Çad'lı Müslümanlar Fransız emperyalizmi altında boş durmadılar. İstiklalleri için ve İslâm'a yapılan zulümlere son vermek için çalıştılar. Onların bu gayretleri hiç bir zaman kesilmedi. İkinci Dünya Harbinden sonra bazı müslüman ülke-

AFRIKA VE ÇAD

lerin istiklallerini elde etmeleri diğerleri için manevi bir destek oldu. Çad'lular bilhassa kuzeylerinde bulunan Libya'dan ve Senusilerden yardım gördüler. Ve nihayet Çadlılar 11 Ağustos 1960 yılında hürriyetlerine kavuştular.

FRANSA'NIN YENİ OYUNU

Fransızlar Çad'dan geri çekilirken yerlerine, yetistirdikleri hristiyanları bıraktılar. Çad'ın yeni rejimi cumhuriyet olmakla beraber küçük bir hristiyan cuntası, seçimsiz olarak on yıldır müslümanları ezmektedirler.

İçinde bulunduğumuz 1970 yılında hâlâ Çad'da hristiyan emperyalizmi hüküm sürmektedir. Ülke müslümanlarına kan kusturan Cumhurreisi Tombal - Baye, zulümlerini her geçen gün artırırken Müslümanlar da reaksiyonlarını son hadde vardırılmışlardır.

François Tombal - Baye tahsilini Fransa'da yapmıştır. Fransa'nın hristiyanlaştırma faaliyetleri içerisinde erimiş, kendisini kaybetmiştir. Bütün İslâm Âlemi'ndeki devlet idarecilerinin François Tombal - Baye'den hangi farkı vardır. Onlar da kendi milletlerini kendi dinlerini reddetmemişler midir? Ve sonra içinden çıktıkları kendi milletlerine hangi zulmü reva görmemişlerdir?

Fransa'da tahsil gören, Fransız yetiştirmesi François Tombalbaye geçen yıldan beri Çad'daki müslümanlar üzerine baskılarını artırmıştır. Ama onun saltanatı iyice sarsılmaya yüz tutmuştur. Çad'daki Hristiyan saltanatına karşı müslümanlar iyice şuurlanırken mücadelelerine de hız vermişlerdir. Hristiyan emperyalizmine karşı mücadelenin teşkilatlanma ile yürüyeceğini anlayan Çadlı müslümanlar sağlam teşkilatlar kurmaya başlamışlardır.

Müslümanların şuurlarında meydana gelen bu ayıklık Fransız Katolikliğini ve dünya Yahudiliğini tedirgin etmiştir.

ÇAD'DA BİR HIRİSTİYAN, NASIL CUMHURREİSİ OLUYOR?

16 Temmuz 1969 da, yani geçen yıl Çad'da yapılan seçimler müslümanların sabrını bir kere daha taşırdı. Seçimlerde hristiyan François %90 müslüman olan Çad'da %100 oy almış. Dünya haber ajansları seçimlerin neticelerini böyle yayıyorlar. Ama Çadlılar seçim sonunda isyan ediyorlar. Beynelmîlel haber ajansları bu isyanların sebebi üzerine durmak istemiyor. Ve müslümanları «asiler» olarak vasıflandırıyor. Seçimleri %100 oyla kazandığı yayılmaya çalışılan Tombal - Baye'ye müslümanlar neden isyan ediyorlar? Uçsuz bucaksız Afrika ülkelerinde hız kazanmaya yüz tutan İslâmî hareketler, emperyalistler tarafından ezilmeye, sosyalistler tarafından dejenerere edilmeye çalışılmaktadır.

ÇAD'DA EMPERYALİZMİN BEKÇİSİ İSRAİL ASKERLERİ

Çad halkının kurtuluş hareketini asilikle suçlayan Tombal - Baye hristiyan emperyalizminin zulmünü sürdürebilmek için İsrail'den ve Fransa'dan yardımlar almaya, askerî kuvvetler çağırma başlamıştır.

22 Temmuz 1966 da kurulan Millî İstiklâl için Çad Cephesi (Fabbadu'l-Tahrer El-Vatance El-Çad) teşkilatı halkın direnişini organize eden kuruludur. Çad'ın mücadelesi bu teşkilatla ve bunun etrafındaki gruplarca yapılmaktadır. Müslüman halkın teşkilatlı mücadelesi Libya Kralı İdris Sunusi tarafından destek görmekte idi.

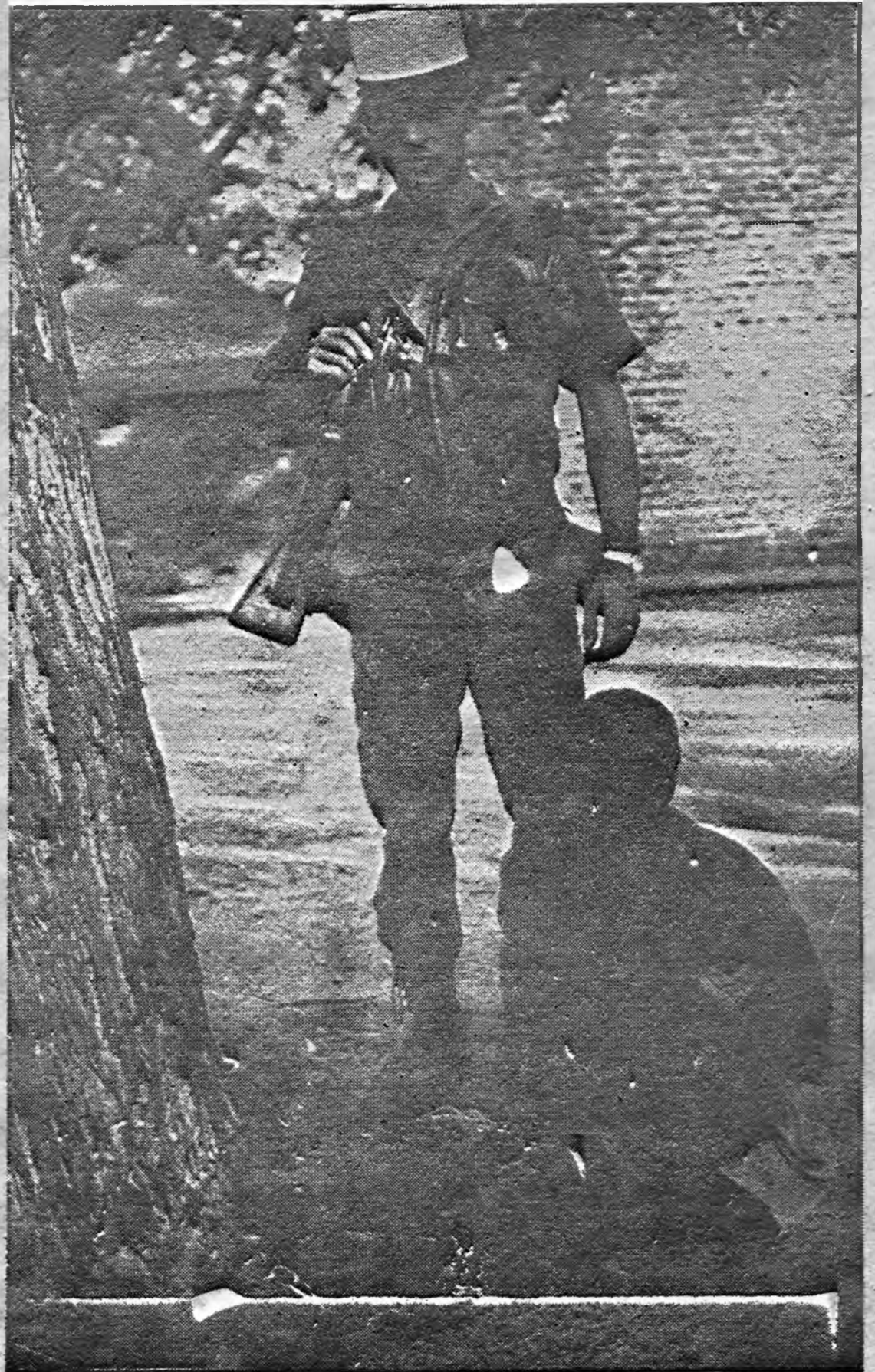
İdris Sunusi'nin 1 Eylülde beynelmîlel sosyalizmin ajanı El-Kaddafi tarafından devrilmesi Çad hareketini etkilemiştir.

Fransa 1960 yılında Çad'dan giderken bir «Askerî Yardım Andlaşması» yaparak ayrılmıştı. Şimdi ise Çad'a yardım bahanesiyle iki paraşüt ve bir piyade alayı gönderen Fransa; eski sömürgesini yeni baştan işgal niyetindedir. Alayların başında komutan Robert Cerros bulunmaktadır. Çad'daki 139 senelik Fransız lejyonu işgal karargahını kurmuş vaziyettedir.

Afrika ülkeleri üzerindeki çalışmalarına hız veren İsrail Çad'a da fitnesini sokmuştur. Ticarî koloniler kurmakla kalmamış bu müslüman ülkenin siyasetine de müdahale etmiştir. % 90'ı müslüman olan Çad, İsrail'in Kudüs'ü işgali karşısında kılıcı bile kıpırdatmamış ve İsrail'i desteklemiştir. Tabii bu başta bulunan Tombal - Baye'nin ve ona akıl veren Fransız Pompidou hükümetinin ihanetidir.

SİYONİST BASIN ÇAD HABERLERİNİ GİZLİYOR

Tombal - Baye'nin İsrail taraftarı politikası, onun, ne derece bir İslâm düşmanı olduğunu açıklamaya yeter. Ülkesinde müslümanlara zulmünü iyice hissettirebilmek için İsrail'e her türlü ticarî serbestiyi veren hain, müslümanlara karşı İsrail'den askerî birlikler getirmiştir. %90'ı

BİR FRANSIZ ASKERİ, ESİR BİR ÇAD'LI MÜSLÜMAN ASKERİN BAŞINDA
Hamisiz kalan bütün İslâm ülkeleri insafsız zion-haç çizmesi altında inlemektedirler. Bütün milletler gibi İslâm milletleri de, Beynelmîlel Yahudiliğin jandarmahgını yapan iktidarlara başlarından attıkları gün kurtulmuş olacaklardır.

müslüman olan bir diyarın başında bir hristiyan ajanının bulunması yetmiyormuş gibi, zulmüne İsrail askerlerini de iştirak ettirmesi ne korkunç faciadır. Hristiyan Biafra için söylenmedik söz bırakmayan satılık basın, Çad müslümanlarının çektiği sıkıntılara kulaklarını tıkamış vaziyettedir. Bütün haber ajansları, radyolar ve basın vasıtaları müslümanların gördüğü zulümlere acaba neden seyirci kalıyorlar? Vietnam için ve Kongo için koparılan fırtınalar ortadadır. «Fransa'nın Afrika'daki Vietnam» olarak vasıflandırılan Çad'dan sionist basının hiç haber vermediği dikkat çekicidir.

Bir gün İslâm Milletleri üzerinde emperyalistlerin oyunları, müslümanların uyanışıyla bozulacak ve dünya kuvvet dengesi müslümanların lehine değişecektir.

PAPA PAUL AFRIKA'DA NE ARIYOR?

Geçen sene Papa VI. Paul'un Afrika ülkelerini dolaşması hristiyanlığın, Afrika üzerindeki ni-

yetlerini açıklamaya yeter.

Ayrıca geçtiğimiz Ocak ayı içinde Fransa Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı İvon Bourges; Togo, Kamerun ve Çad'ı dolaşmış, bu ülkelerdeki Fransız hakimiyetini kuvvetlendirmeye çalışmıştır. Sonra Fransa'nın yahudi hariciye bakanı Maurice Schuman'a bu ülkeler hakkında geniş izahatlar vermiştir.

LİBYA MİRAGE'LERİ KİME KARŞI KULLANACAK?

Fransa'nın yahudi Savunma Bakanı Michael Debre ve Hariciye Bakanlığındaki soydaşı Maurice Schuman, Çad müslümanlarına karşı yürütülen caniyaneye politikanın failleridir.

Fransa'nın sosyalist Libya hükümetine 100 tane Mirage uçağı vermesinin sırları da artık su yüzüne çıkmıştır. Bunu Michael Debre Fransız parlamentosunda açıklamaya mecbur kalmıştır. Michael Debre'nin konuşması şöyledir:

(Devamı 14. sayfada)

Yıkılan Nazım Hikmet Efsanesi

3

Basık
suratı asık
evler
köstebek yolu sokakların üstünde
vermiş kafa kafaya,
Cin gözlü
güvercin sözlü
abani sarıklılar
dükkanlara bağdaşmış
yarık
adamı çarıkmar
önlerinde.

Yarma
bir jandarma
arlada zina eden
bir çifti sürür.
kahvede
piri mugan dede
sulanırken çırağa
«Lahavle ve la» çekip derin derin
bu geçenlerin
suratına tükürür.

İşte şu
ekşimiş uyku kokan çömlek gibi şehrin
kara sevdası değil öyle romantik
onun
ruhanın
iki kavrak kelimecik
hasreti var:
**BUHAR
ELEKTRİK!**

★
Kör değilsen eğer
görürsünüz ki
bu toprak yüzü rençber
Kafkasta arta kalan
kalbur göğüsli oğlu
ke başlarında mütezzimin
urnakları oyulu.
kızıyla
karısıyla
son karış toprağına sarılamak,
ölse de burda onlarla ölmek
burda
onlarla
gömülmek
istiyor.

★
Dağların tariaların özlediği,
arzulu bir kadın gibi şehvetle gözlediği
her turnağında 1000 manda kuvveti
demirleşen
ve su çalkalar gibi toprağı eşen
ruhu buhar
makinalar:

★
Ey cam karınıarı
sarı
nargileler gibi horuldayan,
Ey üç atlı yaylısının içinde
sağır
burunsuz
kör
köylülere
Pierre Loti ahını çekip geçen
ağzı gemli
eli
kalemli
efendiler!
Tatlı masal dinlemekten gayrı usandık.
Artık
Hepimizin kafasına
Su
daaaaank
desin:
Köylünün toprağı hasreti var,
toprağı hasreti
makinalar! (5)

Bu şiirde «materyalist kafa», «madde», «bu-
har», «elektrik», «makina», şairin gençlik yıla-
rında yakından tanıdığı ve muhakkak ki, kalbin-

de derin bir ıstırap nispettiği memleket ve sos-
yal çevreye bağlı olarak gözüktüyorlar. Ayı un
köyler, balçık kasabalar, kel dağlar, «hasta
öküzlerin yaşlı gözleri», «basık, suratı asık ev-
ler», «toprak yüzü rençber», şairin materyalizm
ve marksizmi neden tercih ettiğini kafi derece-
de ızah eder.

Aynı şiirde dikkate şayan olan başka bir
nokta daha vardır: Nazım, sadece Türkiye'de gör-
düğü sefalet ve geriliğin makinaya olan ihtiya-
cını söylemekle kalmıyor, büyük bir hiddetle
duyduğu bir zümreye karşı derin bir hınç da
hissediyor. Bunları iki gruba ayırmak mümkün-
dür: a) Kahvede «La havle çeken» tarlada zina
ettikleri için yakalanan bir çift nakaret eden,
fakat kendileri kahveci çırağına sulanan sante
dindarlar, b) Memleketi Pierre Loti gözüyle gö-
ren «ağzı gemli, eli kalemli efendiler»

Nazım makinayı bunların kafasına adeta bir
balyoz gibi fırlatır.

Artık
Hepimizin kafasına
su
daaaaank
desin:

Köylünün toprağı hasreti var.
toprağı hasreti
makinalar!

(5) Orhan Seyfi, Nazım Hikmet, Hayatı ve Eser-
leri, İstanbul 1937, s. 21-25

Burada Nazım'ın muayyen bir zümre-
ye karşı koymak istediği besbellidir. Şair
neden böyle bir ihtiyaç duymuştur? Tür-
kiye'yi geri bırakan amillerin başında «pir-i
mugan»larla «Pier Loti-vari» düşünenleri
gördüğü için mi?

Kanaatıma göre Nazım'ın bu reaksiyo-
nunun sebebi, sosyal olmaktan çok psikolo-
jik ve kendi şahsı hayatıyla yakından ilgi-
lidir. Şairi tanyanlar ailesinin tarikatle
alâkalı olduğunu belirtmişlerdir. Nazım'
ın annesi Celile hanım, Yakup Kadri ve
Yahya Kemal'in devam ettikleri bir tekke-
nin müdavimi idi. Yahya Kemal, Celile Ha-
nım'ı bu tekkede tanımış ve ona âşık ol-
muştur. Yakup Kadri'nin anlattığına göre
Nazım'ın annesi evini ve çocuklarını ter-
kedecek derecede şaire bağlanmıştı (6) Na-
zım hiç şüphesiz Yahya Kemal ile annesi-
nin arasındaki bu münasebetten haberdar-
dı (7). Gene Vâ-Nû'nun hatıralarından öğre-
liyoruz ki, Y. Kemal, Nazım Hikmet'in
çılginca bir hareket yapmasından korka-
rak günlerce ortalıktan kaybolmuştu (8).
Biz Nazım'ı genç yaşında evini barkını ter-
ketmeğe, serseri bir hayat sürmeğe ve ne-
ticede Rusya'ya gitmeye sevkeden psikolo-
jik amilin işte bu acı hayat tecrübesi oldu-
ğunu sanıyoruz.

Nazım Hikmet arkadaşı Vâ-Nû ile Ana-
dolu'da seyahata çıktığı zaman ne yapaca-
ğım bilmeyen bir delikanlı idi. Vâ-Nû ha-
tıralarında onun, İnebolu'da tanıştığı Al-
manya'da okumuş Türk entellektüellerinin
tesiri altında kalarak komünist olduğunu
ve Rusya'ya gittiğini söyler (9). İç, isyan-
la dolu olan şaire komünizm, annesini elin-
den alan ve böylelikle kendisine en büyük
hakarette bulunan insanlara karşı kullanı-
lacak en kuvvetli silah olarak görünmüş
olmalıdır.

Nazım annesi ile Yahya Kemal arasın-
daki münasebete temas etmekten hoşlan-
mazdı. Mütareke yıllarında Yahya Kemal'
le birlikte «Dergâh» mecmuasına yazı ya-
zan, bu suretle aynı gruba dahil olan Ya-
kup Kadri ile Ahmet Haşim'e karşı gayet
ağır, hakaret dolu iki hiciv (10) yazan şair,
bir şiirinde Yahya Kemal'den şöyle bah-
setmiştir:

Vatan Haini şair
Nazım Hikmet

Osmanlıların en usta şairi Yahya Ke-
mal gelir aklıma:

Bir camekanda şişman ve muztarip
görürüm onu.

Ve her nedense birden bire hatırlarım:
Yunan dağlarında öten topal Bayron'u
(11)

Nâzım'da belki beden yapısı ve miza-
cı ile ilgili çok kuvvetli bir «reaksiyon»
(karşı koyma) ve «agresion» (saldırganlık)
ihtiyacı vardır. Bütün şiirlerinde bunların
akısları açıkça görülür. Psikolog Henry
Murray bu ihtiyaçları insanın karakter,
şahsiyet, davranış ve hayat görüşünü tayin
edici faktörler olarak ızah eder. Bu duygu-
lar sosyal planda insanları ihtilalci hare-
ketlere, kanunlara karşı koymağa sürük-
lerler. Aynı psikolog bu duyguları hisse-
denlerin meslek olarak umumiyetle asker-
lik, denizcilik ve polisliği tercih ettikleri-
ni söyler (12).

Nazım'ın bahriye mektebine girmiş ol-
ması bu bakımdan dikkate şayandır. Vâ-Nû
nun hatıralarında şairin asi mizacını göste-
ren bir çok anekdot vardır. «Yürüyen
Adam» adlı şiirinde Nazım, kendisini ma-
ceraya sürükleyen şahsî ve ailevî sebeple-
ri kısmen ifşa eder. Burada «kalbin uzak
sahillerinden» birisi ona seslenir.

— Nereye gidiyorsun yavrum benim ne-
reye.

Dön sevgilim,

dön kardeşim,

dön evimin erkeği dön geriye...

Fakat «yürüyen adam» geriye dön-
mez. «Işıkla kızgın bir ölüm marşı çala-
rak» yoluna devam eder.

Yürüyor o

ışıkla kızgın bir ölüm marşı çalarak.

Yürüyor o

gövdesi bir gemi gibi yükselerek, alça-
larak.

Yürüyor adım adım

Yürüyor ağır ağır

yürüyor...

Yürüyen adam üzülmek geride bırak-
tığı kız kardeşini hatırlar:

Kimbilir

belki bir daha sokmayacak parmaklarını
dizi dibinde dikmiş diken kardeşinin

sarı saçlarına,

ve belki bir daha altında yatıp
güneşe giden veşil bir yola bakar gibi

bakmayacak

gürge ağaçlarına.

«Yürüyen adam»ın içinde neye ve ki-
me karşı olduğu vazh olarak söylenmeyen
bir hınç vardır:

Yürüyor o, yürüyor,

Açık geniş adımlarla arşınıyor yolları.

Ağır iki balyoz gibi sallanıyor kolları.

(Devamı var)

İlimdeki genişlik ve kudretiyle, üm-i tevhitteki dirayet ve fazileti ile temayüz etmiş, bütün Ehl-i Sünnet'in itimadını kazanmış ve «İmamü'l Müttekellimin» (kelamcılarının imâmı ünvanını hakkıyla almıştır. Allah (C.C.) ondan razı olsun.

ÖMER NESEFİ :

İmam-ı Maturidî'nin en meşhur talebelerinden birisi Ebu Hafs Ömer Necmüddin En-Nesefî'dir. Hicri 461 tarihinde Nesef'te doğmuş 537 tarihinde Semerkant'ta vefat etmiştir. Allah (C.C.) rahmet eylesin.

Rivayete göre yüze yakın eseri vardır. Eserlerinin en meşhuru Akaid'dir. Bu eser İslâm Kültür müesseselerinin müstesna bir metni olmuştur. Osmanlı Memdelerinde, İslâm Aleminin muhtelif yerlerinde ders kitabı olarak okutulmuş gerçek bir İslâm klâsiğidir. Halen El-Ezher Üniversitesinde İlm-i Kelâm kitabı olarak okutulmaktadır.

(1) HARİCİYYE: Suffin savaşından sonra Ali b. Ebi Talib'e karşı hurûc eden zındıklardır. Ehl-i Sünnet'den ayrıldıkları noktalar; Hakemlik, İmamet, kime mü'min kime kâfir deneceği gibi hususlardır.

İddialarına göre (HAŞA) Hz. Alî dînsizdir. Akıydelelerine göre, küçük bir günah işleyen imandan çıkmış olur, bu fikirleri kolayısıyla Hariciyye diye isimlendirilirler. Keza iddialarına göre, amelde kusur ve taatı ihlâ eden dînsizdir. (el-Fıraku'l-Müfterika. shf. 25)

Bunların bir zümresi olan Meymuniyye Yusuf Suresi'ni Kur'an-ı Kerim'den saymaz. Yeni bir Peygamber, yeni bir şeriat ve yeni bir Kitabın gelmesini beklerler.

(2) İBADİYYE: Abdullah b. İbad'a mensub olan kâfirlerdir. İleri sürdükleri başlıca iddia ve görüşleri şudur: «Bir hiç kimse için o mü'mindir veya kâfirdir cemeyiz, zira artık vahy gelmemektedir. Ebu Bekir ve Ömer bu dünyadan ayrılmışlardır. Bugün bize hakikatleri açıklayacak ve mü'mini kâfirden ayırabilecek bir kimse kalmamıştır. Büyük günah işleyen insana mü'min de, müşrik de demeyiz.» Bunlar anne ve kız kardeşlerle evlenmeğe cevaz verirler

(el-Fıraku'l-Müfterika. shf. 15)

(3) SUFRİYYE: Haricilerin Ziyad İbnü'l Esfar'a bağlı olan kolu

(4) HASEVİYYE: Bu sapıklara göre; şer'î hükümlerde kıyasın kullanılması câiz değildir. Çünkü ilk kıyası yapan İblis'dir ve bundan bir hayr ve iyilik bulmamıştır. Kıyas yapan herkesin hali İblis'in hali gibi olur.

(el-Fıraku'l-Müfterika. shf. 75)

(5) Beyadi : İşaretül-Meram, C. 1 sy 59.

(6) KADERİYYE: Bunların iddialarının aslı; «her kulun kendi fiilinin yaratıcısı olduğu» gibi sapık bir görüşe dayanır. Küfür ve isyanın Allahın takdiri, meşiyeti ve iradesiyle olduğunu kabul etmezler. Allahın bütün sıfatlarını. Ahirette Allahın görüleceğini, taat ve ma'siyet işlemekle sevap ve cezaya nâil olunacağını inkâr ile, bunu muhal sayarlar. Katledilen bir kimsenin ecelinden önce öldüğünü söylerler

(el-Fıraku'l-Müfterika. shf. 41)

(7) CEBRİYYE: Bunlara Mürce ve Neccariyye de denilir. İddialarının aslı şudur: «kulun fiili yoktur. Kula fiil izafe etmek, cansızlara izafe, yani, duvar eğildi, nehir akdı, rüzgar esdi demek gibidir.» Bu doğru yoldan sapmışların iddialarına göre, Allah (C.C.) bir kulu yaptığı günah sebebiyle cezalandırırsa, Allah (C.C.) onu kendi fiilinden dolayı cezalandırmış olur. çünkü kulun fiili yoktur. Sevap için de durum aynıdır.

(el-Fıraku'l-Müfterika. shf. 56)

İslâm inancının temelleri

A K A I D

Daha önce okuduğunuz bölümler İslâm inancının temellerine giriş mahiyetinde idi. Bu sayıdan itibaren İslâm âleminde haklı bir şöhret yapmış olan Akaid-i Nesefiyye adıyla anılan metnin neşrine başlıyoruz.

İslâm'a göre eşyanın varlığı bir realitedir, (gerçektir). Ve ilim bu eşya realitesine nüfuz eder.

Bu hüküm, beşer aklım daima meşgul eden şu iki ana meseleyi hallediyor:

1 — «İçinde yaşadığımız şu dünya ve eşya gerçekten var mıdır? Kâinatın varlığı bir hakikat mıdır?» Dînin temel akidesi olan «Allah'ın varlığı prensibi» gaybe inanış demektir. İnancımız «gözümüzle görmediğimiz gerçeklerin varlığını kabul» esasına dayanmaktadır. Aliah, Melek, Âhiret inançları gözle görülmeyen gerçeklerin kabulü demektir. Bu inanç, maddeyi, kâinatı ve hayatı normal olarak tetkik eden insanın bir kabulüdür. Kur'an-ı Kerim'de bunun misallerini görürüz. Hz. İbrahim'in; güneşin, ay'ın ve yıldızların hareketlerine bakıp her birinin gözden kaybolduğunu görünce solan kaybolan ve sonu olan şeylerin yaratıcı olmayıp, yaratık olduklarını idrak etmesi ve ezeli, ebedî kâinatın yaratıcısı olan Allah'a iman etmesi kâinat gerçeğinden imana vasil oluşun açık örneğidir. İslâm'ın tavsiye ettiği iman, kâinat varlığının tetkiki, müşahedesi neticesinde fertde hasıl olan imandır: «Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar şeyleri denizde akıtıp taşıyan o gemilerde, Allah'ın yukarıdan indirip onunla yer yüzünü, ölmünden sonra, dirilttiği suda, deprenen her hayvanı orada üretilip yaymasında, gökle yer arasında (Hakkın emrine) boyun eğmiş olan rüzgârları ve bulutları evirip çevirmesinde aklı ile düşünen bir kavim için nice âyet (ve alâmet) ler vardır.» (1)

«De ki: 'Göklerde ve yerde neler var, bakın.' (Fakat) bunca âyetler, (ibretler) ve inzarlar iman etmeyecekler guruhuna faide vermez.» (2)

İmana vasil oluş, hayat ve kâinat gerçeğini tetkik etmeğe bağlıdır. Eğer «kâinat bir gerçek değildir» denirse, imana vasil oluşun birinci ve temel basamağı kaybolur. Görünen realiteyi kabul etmeyen düşünüş, müşahade edilemeyen gerçeği kabul edemez. İlimin mevzuu olan eşya inkâr edilirse ilim inkâr edilir, ilim inkâr edilince de iman yıkılır.

Eşya realitesinin inkârı Yunan Felsefesinde temellerini bulur:

Heraklit (3), eşyanın varlık şeklindeki tasavvurunu yanlış addeder. Zenon'a (4) göre ise, hiç bir şey yoktur. Eşya gerçeğinin inkârı Eski Yunan'dan zamanımıza kadar intikâl etmiştir.

2 — İkinci mesele ise eşya gerçeğinin insan tarafından bilinip, bilinemeyeceğidir. «Eşyanın var olduğunu veya mevcut olmadığını anlayamayız» diyenler Septiklerdir. (5). Bunlar, eşyanın mevcudiyetinin insan tarafından idrak edilemeyeceğini iddia ederler. Bir kısmı, «eşyanın varlığı insanın tasavvuruna bağlıdır» derken; diğer kısmı, eşya realitesini ne tasdik ne de inkâr ederler.

İşte bu sapık telakkiler karşısında «İslâm Bilgi Esası», eşyanın var ve onun mevcudiyetinin insanlar için bedahet derecesinde bilinen bir husus olduğunu ifade ediyor.

(1) El-Bekara Suresi, Âyet: 164.

(2) Yuunus Suresi, Âyet: 101.

(3) HERAKLİT: M.Ö. V. asırda, Orta - Doğu ve Mısır'da seyahatler eden, daha sonra Yunanistan'a gelip yerleşen, kimin ve neyin nesi olduğu bilinmeyen bir filozoftur. «Bütün varlıklar için bir olan tekevün kat'iyyen hiç bir Tanrı ve insan yapısı değildir. O ezelden beri vardır, ve ebedî olarak varolup gidecektir» diyerek bundan 2400 yıl önce Materyalizmin temelini atmıştır.

(4) ZENON: Elea Mektebinin kavgacısı, «abese ircâ ile ispat metodu»nun bulucusu. Dialektik ve Sofistğin babasıdır. Onun sapık fikirlerine göre; «yer kaplama», «büyüklük», «hareket» ve «mekân» diye bir şey yoktur. Yalnız varlık vardır ve bu varlık değişmez maddedir.

(5) SEPTİK : Septisizme inanan. Şüpheli.

Septisizm: Şüphecilik. Tarihte Sofizm'den sonra onun mahsulü olarak doğmuş bulunan, eşyayı ve eşya hakkındaki bilgiyi inkâr eden düşünüş sistemi. Sofizm'in düşüncesi üç noktada toplanabilir: «1) Varlık yoktur. 2) Varlık mevcut olsa bile biz onu tanıyamayız. 3) Tanımış olsak bile başkalarına nakledemeyiz.» derler.

Septikler ise her yerde mutlak bir mer'iyete hâiz bir bilginin imkânından şüphe içindedirler. (Devamı var)

B. Rusel'in ölümü ve gayri Millî basının şamatası

(Baştarafı 7. sayfada,

ğı son zamanlarda daha da artmıştı. Ancak bütün bunlara rağmen hadiselerin izahını materyalist açıdan lanse ettirmesi, basının kendisinden uzun uzun bahsetmesinin amili olmuştur.

Russel, I. Dünya Harbi aleyhinde yoğun faaliyetlerde bulunmuştur.. Russel, bu devrede i-berallığı bırakarak sosyalist olmuş, harbin sebebini kapitalizme bağlamıştı. Harbin sonunda Rusya'ya gidip, oradaki işkence ve sefaleti görünce bu sefer Rusya ve sosyalizm aleyhinde propagandaya başlar... Moskova radyosu, 1948 yılında B. Russel'den «Bir baykuşun çığırtkanlığı» diye söz etmiştir.

II. Dünya Harbinde ise, Hitler'e karşı harp taraftarı olarak faaliyette bulunmuştur. Dünya sulhünün elden gittiğini, insan haklarının çiğnendiğini iddia ederek, Hitler hareketinin mutlak yok edilmesi konusunda dünya milletlerini tahrik etmiştir.

Russel'in düşünce muvazenesizliği yanında her zaman savunduğu düşünce «dünya hükümeti» fikri idi. Russel, bütün dünya hükümetlerinin tasfiye edilmesi ve bütün insanlığın tek bir hükümet tarafından idare edilmesini savunmuştur. Ancak bu şekilde dünya barışının sağlanacağını iddia etmektedir. Anlaşıldığı gibi Russel'in sözleri, Beynelmîl Yahudiliğin «Cihanşümül devlet telakkisi» fikrinin ifadesinden başka bir şey değildir. Russel, bu gayesini tahakkuk ettirmek için bazen komünist, bazen de anti-komünist pozisyonlara girer.

VIETNAM MAHKEMESİ MASKARASI :

Dünya sulhü sanatçılığını başarıyla yapan Russel Vietnam'daki uydurma mahkemeye başkanlık yapmıştır. Bilindiği gibi bu toplantıya TİP adına yahudi asıllı Mehmet Ali Aybar da katılmıştır. Mahkemede güya Amerika mahkum edilerek haksızlığı ortaya çıkartılırken, Russel komünist devletlerin iltifatlarıyla şımarıklığını, yüzsüzlüğünü daha da arttırmıştır

Russel'in devamlı tekrarladığı insancılık ve barış gevelemelerinin arkasında Beynelmîl Sionizmin ihaneti sırtılmaktadır Zira Kıbrıs'ta, Kudüs'te, Türkistan'da en şeni işkence ve zulümler hâlâ devam ederken bu sahte hürriyet müdafii susmakta idi. Afrika'da yamyamların bile istiklallerini kazandığı çağımızda Türkistan'ın istiklâlinden bahsedilmemesi «esadüfi» değildir. Zira Beynelmîl Yahudiliğin ve yan kollarının yaması Müslüman Türklüğün imhasına bağlıdır.

Artık, gayri millî basının gençliğimize ideal fikir adamı olarak takdim ettiği Russel'in yahudi damgalı, materyalist muhtevalı düşüncesi anlaşılmıştır. Bu milletin gerçek evlatları Russel gibi meczubların fikirlerinin değil, millî kültür, millî ahlâk, millî siyaset, millî iktisad ve herşeyin üzerinde millî ideoloji hedefinde mücadele vermeye başlamıştır. Bu mücadele, millete ve onun inandığı değerler manzumesine dayandığı için mutlaka muvaffak olacaktır.

Netice olarak Russel, tarih sayfalarına yalanc, cinsî sapık ve muvazenesiz bir ruh hastası olarak geçecektir. Türkiye'de gayri millî ba-

Çad Müslümanları

(Baştarafı 11 nci Sayfada)

— «Verdiğimiz 100 Mirage'a karşı Libya Çad'lı rakiplerimizi desteklemeyeceğine söz vermiştir.» Sionist basın tarafından İslâm Âlemine Fransa'nın yardımı olarak yayılan haberin içyüzü budur. Beynelmîl masonluk İslâm Âlemini ne şekilde yanıltıyor, görüldüğü işte! /

Beynelmîl yahudiliğin ajanlığını yapan El-Kaddafi 800 milyon France vererek aldığı Mirage uçaklarına karşılık Çad Müslümanlarına yardım etmekten vazgeçmiştir. İsrail ve Fransız askerlerinin zulmünden Libya'ya sığınan zavallı müslümanları El-Kaddafi, şimdi «teker teker François Tombal - Baye'ye teslim etmektedir.

Bu zulümlere rağmen Çad'lı Müslümanların mücadelesi devam etmektedir

Türkiye'de millî bir politika takip etmekten çok uzak olan iktidarlar milletimizi, Çad'lı Müslümanlara karşı oynanan oyunlardan haberdar etmemektedirler. Cezayir'in «istiklâlinde Fransa'yı destekleyenlerin, Çad Müslümanlarının yanında olmasını beklemek boşunadır. Bu hedeflere, teşkilâtı ve millete gerçekten önderliğe layık kadroların yürüteceği mücadelelerle ulaşılabacaktır.

Esir Türk illerinde ve İslâm Âleminde gerçek emperyalistlerin zulümleri bu teşkilâtlı mücadele ile son bulacaktır.

sın ve onun mason ve komünist güdücüleri, Russel'in cesedinin küllerinin dünyaya taze bir barış havası getireceğini ne kadar söylediler de, tarih Russel ve benzerlerini şamatacı olarak damgalamakta tereddüt etmeyecektir.

Komünizmin çöküşü

(Baştarafı 7. sayfada)

kongresinde de müşahade ediyoruz.

FRANSIZ KOMÜNİST PARTİSİ KONGRESİ SOL İDEOLOJİLERİN ÇÖKMEKTE OLDUKLARINI İŞARETLİYOR

El Fetih ve Türkiye Komünist Partisi delegelerinin katıldığı FKP kongresinde, Sosyalizmin kaderiyle ilgili hadiseler oluyor. Gazetelerde isminden bir hayli bahsedilen Roger Garaudy, kongrede Rusya'ya çatıyor ve sosyalizmi eleştiren bir kitap yazıyor. Adı: «Sosyalizmin Büyük Dümeni». İşte ne olduysa bundan sonra oluyor. Kimdir bu Garaudy? 20 yaşında komünist partisine girmiş, 24 yıldan beri Merkez Komitesi üyeliği yapmıştır. 12 yıl ise Siyasi Büro Şefliği yapmıştır. Partinin teorisyenidir. İşte komünist partisiyle bu kadar içli, dışlı olan bir adam, Rusya'yı, sosyalizmi tenkid ediyor? Yine aynı adam gizli gizli kiliseye devam ediyor, hristiyan ilahiyatçıların kitaplarını okuyor ve bazen de hayranlık duyuyor. Komünizmin azıcık da olsa Fransız Milleti'nin bünyesine uydurulmasını istiyor. Fakat bütün bunlar şiddetli tenkitlere yol açıyor ve Garaudy partiden ihraç ediliyor. Fransızca bir dergi «Le Figaro» şu manşeti atıyor: «Garaudy in ihraç, Komünist partiyi tenakuzlardan kurtarayacak.»

SOLA KARŞI HER PROTESTO HAREKETİ, İLMİ SAĞA BİR ADIM YAKLAŞMAK DEMEKTİR

Komünist gruplar parçalanmakta, bunun yanında insanlar ve cemiyetler sol ideolojilere isyan etmektedirler. Türkistan'da, Macaristan'da, Çekoslovakya'da meydana gelen komünist rejime başkaldırma hareketleri, Amerika'daki anti-sionist hareketler, müslüman zencilerin gittikçe şurulan direnişleri, Afrika'daki mazlum milletlerin beynelmîl emperyalistlere karşı giriştikleri kurtuluş mücadeleleri, bu isyanın büyüdüğü alevlendiğinin ifadesidir. Sol ideolojiler çökmektedirler. Çin - Rus çatışması esir müslüman Türklerin kurtuluşunu müjdelemektedir. Türkiye'de Millî Devlet'in güçleniş dünyada pek çok şey değiştirecektir. Samimî hislerle, milletin buhranını görerek istismarcı sol ideolojilerin ağına düşmüş olanlara sesleniyoruz: Kiralık kafaları, midesinden satılanları yalnız bırakınız. Milletimiz, ancak kendi bünyesine uygun bir ideoloji ile kurtulacaktır. Hep beraber onun mücadelesini verelim. Yeniden Millî Mücadeleyi verelim.

Yıkılmak istenen

(Baştarafı 4 üncü Sayfada)

TÜRKİYE'Yİ ASKERİ BİR DİKTATÖRLÜK MÜ, YOKSA BİR KOALİSYON MU BEKLİYOR?

A.P. içinde girilen operasyon, beynelmîl Yahudiliğin, millî inkılâb hedefine doğru yürüten halkın uyanışını durdurma gayesine yaracaktır. Ve A.P. içindeki çalkantının partili partisiz her vatanperveri sadece bu noktadan alâkadar etmesi gereklidir. A.P. de operasyon beynelmîl Yahudiliğin istediği bir harekettir. Ancak bununla, millî mücadelemiz ne kazanır, ne kaybeder onu bilmeliyiz.

Rotariyenler, önümüzdeki günlerde, daha önceleri yaptıkları gibi, işçilerimize müdahale manzarası arzedecek kararlar alacak ve temennilerde bulunacaklardır. Ve bu kararların bir kısmı hemen kabul arzusu uyandıracaktır. Millî mücadelemizi durdurmak gayesiyle ve önce göz dağı vermek maksadıyla A.P. de başlayan tasfiye hareketinin, millî cepheyi yoketmeye yönelik bir tehlikenin başlangıcı olduğu unutulmamalıdır.

Masonlugin, Türkiye'de tahakkukunu arzu ettiği, bir koalisyon veya dikta idaresinin millî mücadelemiz için büyük bir dezavantaj teşkil edeceği muhakkaktır. Ancak her zorluğu takip eden bir kolaylık vardır. Millî mücadelemiz yönünden 1962'leri hatırlatan bir devreye giriyoruz. Bu devre, çetin bir mücadele devresi olacaktır. İnancımız, mücadele azmimiz ve ehliyetimizin yüksekliği; doktrin, metod, strateji ve programımızın haklılığı ölçüsünde zafer millî mücadelemizin olacaktır.

Rusya'da İşçilerin Sessiz Direnişi

Geçen ay Gospiand'ın baş ekonomistlerinin Sovyet makamlarına 1969 yılının Rus ekonomisi için çok kötü bir yıl olduğunu söyledikleri mevdana çıkmıştır. Ve Brejnev de bunu açıklamıştır. Geçen haftaki Pravda da Brejnev'in komünist partisi merkez komitesine ve Sovyet yüksek makamlarına yaptığı konuşmayı metin halinde vermiştir. Brejnev sert sözlerle planlanmış, üretimin altında üretim temin edilmesini şikâyet etmiştir. Kömür maden, çimento, tıbbî eşyalar, kâğıt, petrol araçları, tren yolları ve tarım (bilhassa et, süt ve yumurta) planlanmış üretimin altında-dır.

Şimdi bütün memlekette partilerin ve işçi gruplarının toplantıları yapılmaktadır ve komünist partisi merkez komitesinin bazı işçilerin mesuliyet duygusu olmamasından şuur noksanlığından disiplinsizlikten ve daha çok devlet planlarına karşı mesuliyetsiz davranışlardan doğan verim düşüklüğüne dikkat ettiği bilgisiyle bu toplantılar yapılmaktadır. Ve sonuç olarak da disiplin daha da artacak çalışma çoğalacaktır. Bu Rusların alışagelmış kemer sıkma metodudur.

THE ECONOMIST 24 Ocak 1970 sh. 11

Gamak hadiseleri

(Baştarafı 8 nci Sayfada)

millî uyanış hamlelerine karşı komünizm vahşetini çıkarmaktadır.

Sionizmin gizli diplomasisi, Tevrat'ta Yahudilere vad edilen Dünya hakimiyetini temin edebilmek için yürüttüğü topyekün ve sınırsız harbini kamufle edebilmek için Marksizmi iyi bir maske olarak kullanmaktadır. Bir haham çocuğu olan Karl Marks Tevrat menşeli ve her tarafında yahudi kin ve ihtirası kokan teorisi ile dünya hakimiyeti için kendi ırkının yürüttüğü mücadeleyi gizlemeye çalışmıştır. «Sosyalizm, varlıklı yahudi düşmanlarının dar görüşlülüğüne karşı iyi bir cezadır.» derken Bertrand Russel bu gerçeği ifade eder. Yahudi Sorunu eserinde «Komünist rejim kurulacak, içinde anti-semit / yahudi aleyhtarı / bulunmayacak; komünizm yahudi için en güzel bir vasattır, çünkü orada ne milliyet, ne de din vardır» derken Jean Paul Sartre'da aynı gerçeği teyid eder.

Bu suretle dünya milletlerinin büyük bir kısmının hayat mücadelesi komünizm vasıtasıyla hedefinden sapdırılmaktadır.

Komünistler, Beynelmîl Yahudi sermayesi ile millî ekonomiler arasındaki mücadeleyi (ge-niş anlamı ile ideolojiler arası savaşı) millî servet ile emek arasındaki kısıp ve zararlı mücadeleye çevirmektedirler. Halbuki mücadele emek ile millî servet arasında değil, soyguncu ve gayri millî servetle, millî ve namuslu (meşru) servet arasındadır. Bugün dünya ve memleketimiz bu mücadeleye sahne olmaktadır.

Türkiye'de işsizlik ve sefaletle karşı karşıya bulunan işçinin, ektiğini alamayan köylünün, iflasla burun buruna gelen esnafın, gayri millî kültür ve ideolojilerin tutsağı haline gelmiş münevverin, millî bir harp stratejisinden ve millî bir harp sanayinden mahrum silahlı kuvvetlerin buhranın kaynağı judeo-grek menşeli gayri millî kapitalist düzendir. Millet buhranının baş masonları ise milletin ideolojik bünyesi ile uyuşmayan ve millî menfaatlerle mütenakız bu düzene devam ettirmeye çalışan Beynelmîl Yahudilik ve maşası mason saltanatıdır

NETİCE

Su halde işçi, köylü, talebe, esnaf, tüccar, subay ve topyekün milletin ıstırabının dinmesi; Türkiye'deki yahudi, mason ve hristiyan hakimiyetinin yıkılmasına, millet menfaatlerinin ve millet ideolojisinin hakim olduğu bir düzeni getirecek millî inkılâbın gerçekleştirilmesine bağlıdır. İşte gerçek hedef budur. Milletin mücadelesini bu hedeften saptıranlar, millete sahte hedefler gösterenler maskeleri ne olursa olsun Beynelmîl Yahudiliğin Gerçek Emperyalizminin aletidir.

Gamak hadiselerinin mahiyeti bu gerçeklerin ışığında açıklık kazanır.

İNKILÂB İLMİ

4

«Anlamaları icap eder ki ihtilâlcî sınıf, acı tecrübesiyle anlamayı öğrenir.»

1917 de ihtilâl başladı. 1923 de Rusya da oturdu. Hemen Çin'e atladı. Çinde 1930 dan 1948 e kadar devamlı olarak, alçalan ve yükselen ihtilâl hareketleriyle, Çin'i komünistleştirdi. Mao kuvvetleri. Çan Kay Şek'e karşı acı tecrübelerle, öğrene öğrene ve bir takım dış sebeplerle —ki bunlar çok daha kuvvetli sebeplerdi— kıta Çinini komünistleştirdi.

Stalin «hem nasıl nücum edildiğini, hem münasip surette nasıl ric'at edildiğini öğrenmedenzafer kabil değildir» der.

Bu stratejinin gayesi, zaman kazanmak, düşmanı çözme ve sonra kuvvetleri taarruza geçmek için toplamaktır.

İnsanlık ideolojilerinin mücadele vasıtası ve aynı zamanda mevzuudur.

Farklı ideolojiler arasında dünyanın kuruluşundan itibaren devam eden ve kıyâmetin kopmasına kadar devam edecek olan, bir mücadeleye vardır. Hak ve bâtıl ideolojiler arasında, devamlı surette tekrarlanır durur. Bu iki kuvvetin mücadele vasıtasını insanlar teşkil eder. Bu mücadelede en mühim kudret; insan cemaatlerinin şimdiye kadar bulunabilmiş en yüksek organize şekli olan, devlettir. Demek ki bâtıl ile hak arasındaki mücadelede kullanılan vasıtaları en mühimi, insanların meydana getirmiş olduğu mütekâmil topluluk olan devlettir.

Siyasi akıdard bazen cemiyetin ideolojisine muhalif bir inancın emri altında olabilir. Bu takdirde cemiyetin kültürü, siyasi vasıtların teminatından mahrum bir halde, düşman inancı ve kültürü ile mücadele eder. Bu kültür hakka dayanıyorsa ve ideolojisinin emrindeki iman yüksekse, cemiyetin ideolojisi kazanır. Siyasi vasıtaları da kendi imanı istikametinde kullanır. Aksi halde siyasi nizamın kültürü ve kaidesi cemiyete hakim olur. Diğer akide ve kültür yaşama sahalarını terkeder.

Akidelerin cemiyeti ele geçirme savaşı, en büyük ölçüde devleti ele geçirme mücadelesinde bariz bir hal alır. Kültür plânında yapılan mücadele, siyasi safhasında, askerî bir mahiyet de kazanabilir.

İslâm inkılâb hareketinde Mekke devresinin ilk seneleri bir kültür ve iman savaşıdır.

Mekke devrinin son seneleri ve medine devri siyasi mücadeleye, askerî bir vaziyetin karıştığını gösterir.

Rus ve Çin ihtilâlleri de aynı kaideyi teyid ederler.

İdeolojilerin devleti ele geçirme savaşı, en büyük beşeri kudreti kendi emirlerle kullanmak ve inkılâbı tamamlamak cehdinden doğar.

İNKILABLARDA METOD

Metod ideolojinin ve düşüncenin ayrılmaz parçasıdır.

İnkılâbî düşünüş, hareketin yolunu çizer. Düşünüş kainat ve hayat hakkındaki bir akideye dayanır. Kainatı, cemiyeti ve hadiselerini ızh eder. Bu ızhadan, aynı zamanda, metod doğar.

Metod, madde ve kainat hakkındaki telakkinin mahsulüdür. Ve akidenin mahsulü olan düşüncenin içindedir.

Bu düşünüş sistemi, bünyesi içinde, akideden doğar İslâm düşüncesi, metodu Bu izaha göre, bir İslâm akidesi, bu metoda yer vermiyorsa eksiktir ve rejimi vardır.

Aynı şey komünizm için de söylenebilir. Materyalist akide, onun mahsulü materyalist düşünce ve metod ve bunların mahsulü materyalist rejim anlayışı vardır.

Her doktrin daha evvelce söylemiş olduğumuz gibi, insanların yaşaması için çizmiş olduğu, bir modeli ihtiva eder. Bu model insanların yaşayacakları düzendir. nizamdır. Doktrin bu düzene gidis şeklini de çizmelidir. Aksi takdirde metod bakımından eksik demektir.

Şu halde bir doktrin iki ana kısımdan ibaret olur;

a. Gaye

b. Metod

Batıl hayat tarzları kendi telakkilerinin tahakkuk ediş metodlarını bir dereceye kadar, çizmeğe çalışmışlardır. Bunlar içerisinde bazıları misal olarak alalım:

Makyavelizm istediği arzu ettiği hayat tarzının vasıl tahakkuk ettirilebileceğini göstermiştir. Makyavelizm bütün gayri ahlaki usullerin kullanılmasına cevaz veren bir metod getirmiştir. Bu metod, daha sonra, Fransız ihtilâlinde ve Rus ihtilâlinde kullanılmıştır.

Komünizm kendine mahsus dünya görüşünün tahakkuk yolunu muayyen şefleri tarafından meydana getirilmiş kitaplarıyla göstermiştir. Bunu tatbikatiyle ortaya koymuştur.

METODUN KAYNAĞI

Tam olmak iddiasında bulunan her doktrin, kendi inşa yolunu göstermelidir.

İslâm bir doktrin olarak gayesi kadar sarahatle, inkılâp metodunu bildirmiştir.

İslâm inkılâp hareketinin kaynakları; nazari bakımdan, Kur'an ve Sünnet'de kendini bulur. Ameli bakımdan kaynağı ise; Hz. Muhammed (S.A.S.) in peygamberliğinin başlangıcından vefatlarına kadar devam eden İslâm mücadelesidir. Hz. Muhammed (S.A.S.) e mübârevetin gelmesinden vefatına kadar olan mücadele safhası. İslâm inkılâbını etüd ederken, dikkatle gözden geçirilmesi gerekli ameli kaynağı teşkil eder. Kur'anın emirleri, Hz. Muhammed (S.A.S.) in sünneti (ve metod bilgimizin kaynaklarıdır).

İdeoloji kendisine tabi ve inanmış olan insanlara ideolojinin çizdiği modele gidis yollarını gösterir.

Önce akaid vardır. Akaidin sistematize ettiği bir ideoloji vardır. Bu ideolojinin çizdiği bir plân vardır ki, bu da METOD dur. İslâm inkılâb hareketinde metodun kaynakları Kur'an ve Sünnetdir. Bunun tatbikatı da Hz. Muhammed (S.A.S.) in hayatında takip etmiş olduğu mücadele yolu dur.

Diğer doktrinler için de durum benzerdir. İnkılâbî düşünüş nizam ve metod şeklinde şekillenir.

Materyalizmin inkılâb metodu düşün-

cesinin cinsindendir.

Bunun gibi, Nasyonalist inkılâbın da nizamının cinsinden bir metodu vardır.

İNKILAB VE ISLAHATTAN FARKI

İslahat: Mevcud düzen esas kabul edilmek şartıyla memleket rejiminde ve idaresinde istenilen istikamette rötüşler ve tadiller yapmak demektir.

İslahat için yapılar mücadele ekseriya siyasi, içtimai ve bazan de fîlî bir mücadele halini alabilir. İslahatlar bir inkılâbın yapılmasını kolaylaştırmak için de istenebilirler. İslahat ya inkılâba vasıl olur ya hut mevcut düzeni kuvvetlendirir, ayakta tutar.

İnkılâp: Bazı islahatların gayesi ve ihtilâllerin hedefidir. İnkılâp köklü bir değişikliği ifade eder. «Bu köklü değişikliğe hangi yolla varılır.» suali islahat ve ihtilâl ayırımının esasını teşkil eder.

Mevcut rejime bağlı, onun koyduğu mücadele kaidelerini benimseyen ve mezkûr rejimin eksikliklerini tamamlamayı hedef alan mücadele islahatı bir mücadeledir.

Bu mücadele bazen ideolojinin tayin ettiği kaidelere tabidir.

İNKILABCI MÜCADELE VE VASITALARI

Kur'an Kerim'de emredilen mücadelenin vasıtası Ashab, mü'minler, mü'minlerin sahip oldukları ve mücadelenin gayesine tahsis edilebilen bütün kuvvetlerdir. İslâm mücadelesinin hedefi ayette tasrih edilmiştir. Bu; «Yeryüzünde din olarak, rejim olarak sadece İslamiyetin hakim olması; İslâmın dışındaki bütün telakkilerin, örfün ve nizamların hakimiyetlerini kaybetmesi» hedefidir. İslâm mücadelesinin hedefi; topyekün bütün düşman iktidarlarının tasfiyesi ve İslâm iktidarının dünyayı idare etmesidir. Dolayısıyla burada ileride İslâm mücadelesinin mahiyetini ızh ederken göreceğimiz «sınırsız bir mücadele» anlayışı vardır. İslâm sınırsız bir mücadele anlayışıyla birlikte «topyekün bir mücadele» anlayışına sahiptir.

Bu mücadele bir kaenin zaptedilmesi, bir şehrin işgali, bir memleketin zenginliklerinin ele geçirilmesi hedefleriyle kendisini tahdit etmez. Mücadelenin hedefi bütün insanlığın müslümanlaştırılması, bütün düşmanların tasfiyesi ve kudretsiz hale getirilmesi demektir.

İşte mücadele hiç bir zaman ve mekân sınır ile kendisini mukayyet tutmayan tek bir hedefe doğru yürüyen mücadeledir ki, bu mücadelenin sınırsız mahiyetini gösterir. Bu mücadele her yönde, her şekilde ve her istikamette bütün mü'min kudretlerinin daimi surette seferber edilmesi ve kullanılması manasına gelir ki bu da mücadelenin topyekün mahiyetini ifade eder. (Devamı Var)

**A. P. Yİ
KİMLER
YIKIYOR?**

150 Kuruş